

Pintér István

Hol rontottuk el ?

vallásfilozófia

PILISVÖRÖSVÁR, 2022.

ELŐSZÓ

Három igen fajsúlyos írás kerül a szakértő olvasó elé. Az első a Tamás–evangélium 81. logionjára épül, s a testbe zárt egyén problémáira ad újszövetségi hivatkozásokkal alátámasztott választ. A „*Hol rontottuk el?*” című lajstrom önmagáért beszél, és semmit sem rejt a véka alá. Bebizonyítja, hogy a Hegyi beszéd korántsem erkölcsi dörgedelmek gyűjteménye. Éppen a hamis próféták azok, akik ezt a módszert választják [1].

A keresőket megcélzó kinyilatkoztatások a méltatlankodó, ám állhatatosságukkal [2] bő termést betakarító gazdáknak [3], vagyis az autodidakta gondolkodóknak szólnak [4]. Ezek az ismeretek pont azért vannak elrejtve, hogy biztosan a felszínre kerüljenek [5].

Az „*Odaillő szavak*” igazsága akkor válik nyilvánvalóvá, ha fellapozzuk a hivatkozott újszövetségi verseket. A dőlt betűs beszúrássok és toldalékok nem értelmezések, még csak nem is kiegészítések. Arról van szó, hogy más evangéliumok alapján „simán” oda lehet írni őket, s a szerző ezt szakavatott kézzel meg is teszi.

A Szellemi Hagyatéknál ilyesmire nincs szükség, ami Hubai Péter fordítását dicséri. A Tamás–evangélium hatvan A/4-es oldalának kinyomtatása senki számára nem jelenthet nehézséget [6].

[1] Mt 7,15

[2] Tm 93., Lk 8,15

[3] Mt 13,52

[4] Tm 4., 49., 89.

[5] Mk 4,21–3; Lk 6,38

[6] mek.oszk.hu/14600/14682

T A R T A L O M

<i>Előszó</i>	2
<i>Kolofon</i>	3
<i>Tartalom</i>	4
<i>Mottó</i>	5
A világ csak test	6
Hol rontottuk el ?	14
Odailló szavak	25
<i>Elérhetőségek</i>	31

A szerző ezúton mond köszönetet

olvasóinak,

akik kérdéseikkel

még be nem járt gondolatpályákra

irányították.

***

A könyvborítón

Martin Lieber

„*A világ nekem csak egy híd*” című

fotója látható,

mely Ausztráliában, Bellbridge-ben készült

(New South Wales)

***

*„Ha elismerem Istent, tagadom.
Ha tagadom, elismerem.”*

Mika Waltari

A világ csak test

(Tm 4., 28., 55., 81., 88., 113., 115., Mt 10,28; Lk 12,4-5; Jn 6,63a)

A sátáni teremtés koronája (tényleges tárgya) a férfi, s mint ilyen, komplex módon megragadott lény. Egy nő a tágabb értelemben vett nemiség közegében is jól érezheti magát, életéhez nem feltétlen szükséges vallásfilozófiai struktúra. Ahhoz, hogy Jézushoz hasonló „élő lélekké” legyen, előbb keresővé kell válnia [1]. Olyan gondolkodóvá, aki a férfiakra jellemzően, a lét nagy kérdésein töpreng. Ez a lehetőség a nők számára is fennáll, ha asszonyi szerepüket képesek feláldozni az immanens üdvözülés oltárán [2]. Elvileg nőnemű királyok is a világ színpadára léphetnek [3], de csak az igazi mammonnal kiegészült „gyermeki” [4] logika segítségével [5].

A férfinek teremtett lelkekkel határozott célja van az alkotónak: mentálisan is bele akarja őket integrálni a birodalmába [6]. Esetükben az érzéki függés csak a manipulálás egyik – bármikor előhúzható – eszköze. A férfi erotika veleje társadalmilag beágyazott: a gazdaságot, a politikát, a jogot, a tudományt is átszövi. Teokratikus rendszerben dogmatikus alapokon áll, melyek örök időkre biztosítják a hegemoniát. S éppen az idővel van a baj, a szekularizálódással járó „haladás” tudniillik felőrli a hittételeket. Evilág Ura védhetetlen pozícióba állította a vallási szervezeteket: a hétköznapi életvitel szinte észrevétlenül szünteti meg a papírformát. Az elvilágiasodás legfőbb színtere a nemi élet, ezért van kitüntetett helyzetben a szexualitás [7].

Az újszövetségi igehelyekből is az derül ki, hogy a földi javak birtoklása elválaszthatatlan az érzékiségtől. Mindkettő egymást erősítő „anyagba zuhantságot” eredményez, mivel az itteni boldogság ígéretével kecsegtet. E biztonságérzet azonban csupán átmeneti lehet, a biológiai lét mulandósága miatt. A tét tehát nem más, mint az örök élet [8]. Hús és vér nem örökölheti Isten királyságát, azon egyszerű oknál fogva, hogy merőben más „halmazállapotú” dologról van szó [9]. Bolygónkon nem egy isteni üdvtörténet zajlik, hanem egy sátáni kísérlet, ami csak számára szent !

[1] Tm Prológus, Tm 1., 2., 3., 4., 115.

[2] Zsk 61a, Tm 61.

[3] Mt 8,11; Lk 13,29

[4] Mt 18,1-7 (Tm 1., 93.) A gyerek arról nevezetes, hogy folyton kérdez !

[5] Lk 16,9-13; 18,8

[6] Jn 8,31-47

[7] Mt 5,27-30; Mk 9,43-50

[8] Tm 59., 63., 71., Lk 13,1-9

[9] 1Kor 15,50; Tm 28.

Előzzük meg a bajt !

Vallásos szempontból a természetben tapasztalható váltivarúság az Isten műve, aki ezt a jellemzőt az ember viszonylatában is összekötötte a szaporodással. Bulányi György ennél tovább megy: a monogám házasságot egyenesen az ősmintaszerű szentháromság lenyomatának tartja. Nősülés és férjhez menés előtt álló fiatalok ezt minden további nélkül el is fogadják, hisz az automatikusan végbe menő biológiai országépítés megkíméli őket a szellemi erőfeszítésektől [1]. A *fáradozás* azonban csak a Pál által létrehozott történelmi kereszténység keretein belül spórolható meg, a királyság elvesztése árán ! [2]

A házasság intézménye nem vezethető vissza arra az Abszolútumra, akit a homo sapiens semmilyen szempontból se képes jellemezni. Numerikus, ill. nemi megközelítéseit a júdaizmus és az iszlám tiltja, a címzetes apostol pedig, nyilván az Emberfi kijelentése nyomán [3], egy számszerűen nem meghatározott, homogén (tehát szexuálisan sem differenciált) boldog közösségről beszél, mely számunkra felfoghatatlan módon szaporodik, a növekedés-tágulás filozófiai értelmében.

Ha valami megkülönbözteti az embert az állattól, akkor az a szex és a fajfenntartás szétválasztásának az igénye. A családtervezés a gyakorlatban kizárólag fogamzásgátlással valósítható meg. Régen a nők nemi érése s a házasságkötés úgyszólván egybeesett, ma 15 év is feszül a kettő között. Ez túl hosszú idő az önmegtartóztatásra, nem is telik el védekezés (!) nélkül. A teherbe esés felforgatja egy nő életét, szó szerint *minden* megváltozik körülötte. Elidegeníthetetlen joga, hogy életének ezt a korlátok miatt meghatározó periódusát elképzelései szerint időzítse. Ehhez pszichoszexuális nevelés, sőt alapos elméleti oktatás szükséges, de minimum autodidakta tájékozódás.

A vallások nem tartják fontosnak a szexológiát, mert számukra közömbös az egyén erotikus kiegyensúlyozottsága. A lányok házasság előtti nemi életét a még kialakulatlan személyiségre hivatkozva helytelenítik, ami nonszensz, mert intellektuális vonatkozásban amúgy is megrekednek tizenhat éves szinten. Ördögi alkotójuk ugyanis csak a férfi segítőtársául szánta őket, magyarul: házi rabszolgának. Botrányos tény, hogy szinte gyerekként alkalmasak a szülésre, ezt Isten biztos másképpen intézte volna. Kellő ismeretek nélkül a koravén szerepbe kényszerült fiatalok keservesen csalódnak, mert a nagybetűs élet romantikusan érzéki részéből kimaradnak.

Ezek az erotikus ténykedések bűnnek minősülnek, mégpedig törbe ejtő, megkötöző jellegük miatt [4]. Sajnos, a következetesség hiánya megbosszulja magát. Tudniillik, ha valami gátja a királlyá levésnek, akkor az nincs az idő határaihoz kötve. Magyarán: ami házasságkötés előtt tilos, az utána se válik megengedetté. A paráználkodók ezt fordítva élik meg: ha később szabad, akkor már előtte se lehet oly nagy vétek. Itt csak egy kiút van, a jézusi [5]. A teljes erotikus absztinencia „kilövi” az időtényezőt, és ezzel magát a házasságot is. Ha nem nézünk asszonyra, akkor garantáltan nem fogunk megnősülni... Aki nem hajlandó haragudni, az nem juthat el az ölésig...

E téren természetesen egyenjogúság van, az Emberfi a nőknek is a totális önmegtagadást javasolja [6]. Péter és Pál apostol zsidó módra leértékeli az asszonyt [7], ahogy minden más vallás is, tudat alatt felismerve az alkotó alárendelő és beskatulyázó szándékát. Paradox módon egy ateista ideológia emelte ugyanarra a piedesztálra a gyengébb nemet. A gyakorlatban ez sajna azt jelentette, hogy női szerepeik férfias tevékenységekkel is kibővültek. Ettől függetlenül a szocialista értelmiség szabadult meg – materialista alapokon – a világtörténelemben elsőként a szexizmus láncaitól.

[1] Tm 57., 78., 91., Isz 132/113; Mt 11,28–9

[2] *Szentlecke Pátról* (mek.oszk.hu/16500/16532)

[3] 1Kor 11,11–2; Lk 20,34–6 A különböző fordításokban Isten *hatalma*, illetve *uralma* olvasható. Utóbbi a jobb, mert abból kiviláglik, hogy egy, az Örökkévaló által ellenőrzött-áthatott mennyei „ország” viszonyairól van szó.

[4] Mt 5,27–30; Mk 9,43–50

[5] Mt 19,11–2

[6] Zsk 61a Az biztosan nem szül, aki nem él nemi életet.

[7] 1Kor 11,9; Tm 115.

Ne álljunk be a sorba !

A Sátán – a közhiedelemmel ellentétben – nem egy bukott angyal. Olyan Tékozló fiúról beszélünk, aki *nem akart* angyallá válni, ő magát akarja istenítettetni. Nem lépett be a Mennysországba, ehelyett saját birodalmat kreált. „Besorozott” alattvalóinak azt sugallja, hogy ez az élettér az igazi Világ, amit az Örökkévaló teremtett. Ezzel a lódításával vált a Hazugság atyjává [1]. Minden hazugság erre a legnagyobbra vezethető vissza, és cáfolatával az összes teodiceai kérdés egyszerűen megválaszolható !

Az önfejtő teremtmény parányi univerzuma zárt rendszerként kering a mindenségben, megfosztva az alanyi jogú közvetlen istenkapcsolattól. Emiatt minősül „külső sötétségnek”, ahol csak sírva és fogcsikorgatva lehet élni [2]. Ez a milió érzelmi töltését (lelkületét) tekintve szó szerint Ellenkező előjelű. Mondhatni: erkölcsi antianyag gyűrődött az isteni szikra köré. Tudniillik, csak egyfajta építőanyag van, az az Istenből származó [3], s ezért örök életű szellemi szövet, amit a Sátán a fonákjára fordított.

Ez a perturbáció kínlódtá ki magából a mulandó testet, ami a szakadatlan s időbeli változás erejében áll fenn. Tehát egyfajta mű-anyagról van szó, a valóság meggörbítéséről. Minden – Isten által szuverénnek szánt – örök életű lélek (Pneuma) köré ilyen (atom)burok került [4]. Az állati vagy emberi (s ezen belül az ivari) mivolt csak néhány kromoszómától függ. Minden létezőnek van lelke, értelmi képességeiket pedig szabadsági fokuk határozza meg. Ez a degradáció persze teljesen önkényes, és ezért ördögi.

A hústest állapotát genetikai programok determinálják, véletlen változók közbeiktatásával. A szépség és csúnyaság szándékos jelenség, ahogy a nemi sajátosságok részbeni avagy teljes hiánya is. Ezeknek az anomáliáknak mobilizáló szerepük van: ezt a világot ugyanis a gonosz módon előidézett egyenlőtlenségek mozgatják. Ezért nem alanyi jog a mivoltnak megfelelő adottságok birtoklása. Egy sportszerű mérkőzésen (életterünk elvileg a próbatétel helye) legalább az elstartoláskor azonos feltételeket kéne biztosítani. A legtöbb ember sorsa azonban már a rajtvonalon eldőlt, külseje miatt.

Olyan, hogy „ember” nem létezik, csupán férfi vagy nő. Természetesen mindkettő a homo sapiens kategóriájába tartozik, ám hogy ki számít (igazi) férfinak vagy (igazi) nőnek, azt a másik nem dönti el, intuitív módon és villámgyorsan. A nemi jellegzetességeknek tudniillik megvannak a maguk esztétikai paraméterei. Ezeken a párt választó egyén fontossági sorrendben megy végig, és bizonyos dolgokban nem hajlandó kompromisszumot kötni. Az alkura kényszerülés a szexuális nyomor következménye, ami az érzéki és köztörvényes bűnözés melegágya.

Az egyén számára a világot főként a többi ember jelenti, tehát a rendszeren belüli csúcspont szerepét kizárólag egy másnemű lény töltheti be. Különösen igaz ez az asszonyokra, akik biológiailag is integrálva vannak ebbe a milióbe. A könyörtelenül őrlő Gépezet tengelye a házasság, fogaskerekeit pedig a hazugság olaja keneti. Érvényesülni csak az erővonalak mentén lehet, azaz vétkes eszközökkel. Sikerélménye annak lesz, aki vevő a sátáni örömhírre. Ehhez elegendő beilleszkedni a természet véres körforgásába [5].

Ismerjük meg önmagunkat !

Csak egy Valóság van, Istentől kívül nincs és nem is lehet semmi. Ő az Aki Van. Benne nem különül el a teremtő személye, a teremtési folyamat, a teremtés produktuma, s a mindezt körül ölelő szféra. Ez így együtt: maga az Örökkévaló. Tehát „rosszalkodni” is csak vele, vagyis a belőle származó, a csirájában őt tartalmazó anyaggal lehet [6].

[1] Jn 8,31–47

[2] Mt 8,12

[3] Jn 10,34–6 (Zsolt 82,6) A szent szerző nyilván filozófus volt.

[4] Tm 28.

[5] Pierre Casetti-Frei szerint az ember egy zsebkiadású káoszharcos.

[6] Így már érthető a Mt 10,29–31 ! Voltaképpen az Atya „hátán” (egyik dimenzióján) hasogatják a fát.

Jézus mondta: Olyan közel vagyok hozzátok, mint testetek ruhája (Zsk 20.) Tm 2., 3., Lk 17,20–1

Ezt a „soros” Tékozló fiúk meg is teszik, Istentől kapott telkükön, a tőle-belőle származó szellemi szövet fonákjára fordításával. E perturbáció következtében birodalmuk minden porszeme „antianyaggá” válik. Ez az oka annak, hogy külön bejáratú világukban semmi sem lesz tökéletes, az embert is beleértve. Isteni teremtes esetén az lenne...

Az Abszolútum mennyei fiait (angyalait) a szeretetből kapott *szabad akarat* szüli meg. Egyedi nevüket is ez adja, s ez biztosítja nekik az öntudatos én-tudatot. A szabad akarat korlátlan lehetőségek következmények nélküli kiaknázhatóságát jelenti. Az embert nem szeretetből teremtették, ezért nincs is szabad akarata ! Ebből kifolyólag igazi neve sincs, csak egy címke, amit már többen is viseltek. Én-tudata pusztán állati: meg tudja különböztetni magát a környezetétől. Az öntudatossághoz Jézushoz hasonlóan meg kéne ismernie magát [1], aki az önmagában való élettel [2] együtt szabad akarathoz jutott [3], és méltónak bizonyult az általa büszkén használt Emberfi névre [4].

Ő teljes megvilágosodása után kijelentette, hogy Isten Uralmában nem nőülnek s férjhez se mennek [5]. Ez ma is zavart okoz, holott ezzel a mi világunk abszurdítására mutat rá. Odafentről nézve a földi házasság furcsának tűnhet. Ez a tudósítás csak *egy* ama tények közül, amiket a Sátán által megvezetett ember nehezen ért meg. A felfoghatatlanságnak elsősorban nem észbeli, hanem lelki oka van. A hivatalos mértékadók képtelenek voltak befogadni az üdvözítő logionokat. Csia Lajos zseniális fordítása szerint *nem fértek meg bennük*. Teológiai értelemben tudniillik nincs középút [6], csak két oldal van, valamelyik mellett el kell köteleződni... Ez a voksolás életformaszerűen történik, az erkölcstelenül élők nem akarnak változtatni a viselkedésükön [7]. A parázna és házasságtörő nemzedék „anyagba zuhanva” vegetál, így képtelen felismerni Isten felhatalmazott nagykövetét, akinek már a neve is a státusát tükrözi.

Az Atya emberi Fia hiába mondta, hogy „én vagyok”, *a test szerint ítélok* nem hittek neki [8], pedig a test csupán egy megnyomoritott lélek, ami ráadásul nemi szempontból is determinálva van. A test nem más, mint a szellemi szövet erőszakos módon megbolygatott része, ami vissza akar térni a normális állapotába [9].

Csodatevéskor pont ez történik, csak villámgyorsan. Az aktus ugyanis az Örökkévaló *abszolút* idejében s Erelével megy végbe, ami világunk *saját* idejében követhetetlen. A test az isteni anyag átmeneti állapota, egy atomi szintű rossz elrendeződés. Az, hogy éppen hús és vér képét mutatja, csupán az alkotórészek arányán múlik. Ha a nyomlemek lennének többségben, például a nehézfémek, akkor testünknek vas váza volna. Akkor nem a vér vastartalmát mérnék, hanem a vas vértartalmát. Nem az agy „járműve” a lényeg, hanem az agytekervények között megbúvó lélek !

Rajtunk fordul !

A Pál által alapított kereszténység tulajdonképpen véget ért a címzetes apostol halálával. Ő ugyanis belátható időn belülre ígérte „a világvégét”. Igehirdetésének ez központi része volt, ezen állt vagy bukott az egész... A teológiáját megőrző egyházak valójában Jehova Tanúinak értelmi szintjén álltak. Vallásalapító atyamesterüket nyilván bántotta, hogy ez az orbitális esemény nem az ő életében következett be. Ilyesmire manapság is kár várni, mert „a világvége” a kereső fejében jön el, teljes megvilágosodásának idején, vagyis ama utolsó napon, melynek dátuma az egyén állhatatosságának függvénye [10].

[1] Tm 1., 2., 3., 4.

[2] Jn 5,26

[3] Jn 10,17-8

[4] pl. Mt 9,6; 12,8; 16,13; 17,22-3; 20,18-9; 26,64

[5] Lk 20,34-6 (Mt 22,30; Mk 12,25)

[6] Tm 46., Mt 6,24; Lk 16,13; Isz 134/35; 139/41; 142/193; 143/162

[7] Jn 3,19-21; 8,34-6

[8] Jn 8,15 Bennük az isteni szubsztancia (a Pneuma) még statikus állapotban van.

[9] Róm 8,19-22

[10] Tm 1., 93., Mt 7,7; 24,36; Lk 11,9-13; Jn 6,39-40 Az Atya „csak” szent Szellemet tud adni !

A modern keresztény egyházak szintén vesztesre állnak. Gazdájuk eleve védhetetlen pozícióba rakta őket, mert intézményes keretek között nem lehet Erőre szert tenni [1]. Az el-nem-avuló erszényekben ez a „kinsz” van, ez az a „pénz”, mely szuverén módon osztogatható [2]. Ennek engedelmeskednek az ördögök, ezzel lehet felforgatni (helyreállítani) a Sátán házáat [3]. Jézus, nyilvános működésével, lerombolta ezt az ősképeken álló építményt [4], aminek teremtoi trónján állítólag Isten ül. A meggyógyított emberek s a holtak feltámasztása egyértelműen megválaszolta a nagy teodiceai kérdést. Ezt a rossz világot nem teremthette az Örökkévaló, mert Fia tevékenysége meghasonlást okozna !

Az Emberfi tudáson alapuló hatalommal, magabiztosan beszélt és cselekedett [5]. Az ilyen jellegű „királyi” uralkodáshoz – megfellebbezhetetlen kinyilatkoztatáshoz – közvetlen istenkapcsolat szükséges. Ezt bármely érzékeny lelkületű egyén kialakíthatja, ha az irgalmas szamaritánushoz hasonlóan képes spontán módon szeretetet gyakorolni. Jézus ezek előtt fedi fel a titkait, vagyis ők fogják megérteni a logionjait [6]. Az *emberek fiai* azonban „vakok a szívükben”, vagyis a nyilvánvalót sem látják. A homo sapiens az erőszakot szenvedő természet része, így üresen (szunnyadó Pneumával) születik, és üresen (életre nemzett Pneuma nélkül) is exitál [7]. Mondhatni: porból lett és ismét porrá lesz, ha nem él a nagy lehetőséggel.

A Fiú arra számított, hogy a Tizenkettő közül legalább egyikük felfogja, hogy miről van szó. Mennybemenetele után ennek a személynek kellett volna átvennie tőle a stafétát, maga köré gyűjtve saját tanítványait. Olyan *keresőket*, akik feltétlenül találni akarnak. Királlyá ugyanis csak az válhat, aki éhezi és szomjazza az igazságot. A szabadulás és szabadítás láncolata miatt a világ valamelyik sarkában mindig kinyithatott volna egy „mennyei nagykövetség”... Jézus – az Atyával összhangban – azt akarta, hogy az Elsőszülött nyomába újabb és újabb Felhatalmazottak lépjenek [8].

Kéfast nem portásnak szánta; a mennyek országának *kulcsai* a logikusan levezetett ismeretek. Ezek biztosítják az oldás és kötés hatalmát, persze, nem az anyakönyvvezetői hivatalban. A szalonkereszténységgé vált vallás egyenesen lejárátja Istent. Voltaképpen ez is a feladata, Gazdája ezt jelölte ki a számára, a hierarchia pedig indirekt módon el is végzi. A széles út a teljes megvilágosodás helyett teljes szekularizációhoz vezet. Kollektív módon csak a veszedelemben lehet jutni. Eljött az ideje annak, hogy a hivatalos katekizmus „szent és érthetetlen” szövegét lecseréljük a Krisztusi kiskátéra [9].

Tiszta vizet a pohárba !

Biblikus teológiát csak Jézus logionjaiból lehet összeállítani. Ehhez zsinórmértékünk is van, a Tamás-evangélium, az Emberfi szellemi hagyatéka [10]. Ismereteink mondásai és példabeszédei megfajtése során rohamosan bővülnek, erre utalt „rejtélyes” búcsúbeszédében [11]. A jánosi levelek szerzője szintén ennek a „krisztusi tudománynak” a fontosságát hangsúlyozza [12]. Az egyházfiak ilyesmivel nem akarnak foglalkozni, úgy vélik, hogy ez nem az ő dolguk... Ők egyetlen „tevékenységre” szerződtek le Pállal: a hívők hinni szeretnének. Az nem igényel sem időt, sem energiát.

[1] Tm 1., 2., 3., Mt 7,13–4; Lk 13,23–4 Csia Lajos fordítása.

[2] Mt 6,19–21; Lk 12,33–4; Tm 96., 110.

[3] Lk 10,17; Tm 34., Mt 9,32–4; 12,22–36 Evilág Ura a saját birodalmában lakik !

[4] Tm 72., 85., 1Ján 3,8b

[5] Tm 49., 82., Mt 7,28–9

[6] Tm 62., Mt 5,7; 6,3; 7,21; Isz 55a/55; Jn 6,40: látja a Fiút = érti, amit mond

[7] Tm 27., 71., Lk 13,3; 13,5 (Szövegösszefüggés: Lk 12,54 – 13,9)

[8] Mt 7,21; Jn 6,38

[9] mek.oszk.hu/14600/14656

[10] mek.oszk.hu/14600/14682

[11] Jn 16,12–5 (Jn 6,40)

[12] 2Ján 7,11 (1Ján 3,24)

Keresztény ember nincs, az illető vagy pap, vagy a hívek óriási táborába tartozik. Az ide sorolható egyénekre szokták mondani: veled is csak többen vagyunk. „Megülik a helyüket”, végighallgatják az evangéliumot tartalmazó szövegeket, a kihüvelyezhető mondanivalóval azonban nemigen tudnak mit kezdeni [1]. Ennek nagyon egyszerű oka van: személyükben *a világ fiaival* szembesülünk [2]. Ezek kizárólag olyan hitet fogadnak el, amelyik nem veszélyezteti a mókuserék hajtasát. Ők azok a szamarak, akik a malomkő körül caplatva nagy utat tesznek meg, mégsem jutnak előbbre [3].

A (külsőségeket) gyakorló keresztények Istentől elrugaszkodott dolgokat csinálnak, csupa olyasmit, ami a királlyá levés szempontjából haszontalan. Jézus tanítványai nem dolgoztak, nem gyűjtöttek evilági ismereteket, nem végeztek karitatív tevékenységet, nem foglalkoztak ökológiával, nem jártak templomba, nem böjtöltek, még csak nem is imádkoztak ! [4]. A Mester nem oktatott gyermekeket, nem keresztelt vízzel, nem gyóntatott, nem iktatott be papokat, nem adott fel utolsó kenetet. Végül, de egyáltalán nem utolsó sorban: nem esketett s nem is buzdított házasságkötésre... Az ő országa ugyanis nem biológiailag gyarapodik [5], és nem is veszít a test pusztulásával [6].

Ha ezt a világot a Jóisten teremtette volna, akkor egyetlen létezőnek se lennének szükségletei. Vagy ha lennének is, nem neki magának kéne kielégítésükről gondoskodni. Az életadás és a létfeltételek biztosítása tudniillik egy és ugyanaz. Ez globális viszonylatban is igaz, tehát az ökológiai problémák ki sem alakulhatnának, ill. automatikusan oldódna meg. A világ fenntartása nem a teremtmények dolga. Ez a Föld vonatkozásában is így van, egy nagyon egyszerű oknál fogva. Evilág Ura sose adja ki a kezéből a kormányrudat. Ő nagyon vigyáz arra, hogy működjön a rendszer, megvannak a biztonsági szelepei. Az teljesen más kérdés, hogy időnként játszik a tűzzel, a maga szórakoztatására. A homo sapiens attól fél, hogy a válságból válságba eső ökoszisztéma, valami miatt, katasztrofális károkat szenved. A bioszféra átalakulása azonban csak a jelenlegi életformák számára jelentene pusztulást.

Az emberiségszintű gondban levés mögött az egyén halálfélelme lapul... Valójában saját létfeltételeit akarja megteremteni és bebiztosítani, úgy, ahogy ama bolond gazdag [7]. Ő saját jószántából adta oda a lelkét a Sátánnak, aki indirekt módon, a mammon csábításaival, egyszerűen *elkérte*. Meg kéne már érteni, hogy az üdvtörténeti csata nem Isten és az ember között dúl. Ezt Pál meg is fogalmazta, nyilvánvalóan Jézus mondása alapján: „A mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség birodalmának urai s a gonoszság lelkei ellen, melyek a mennyei magasságban (más dimenziókban) vannak” [8].

A Mt 25,41-ben hajlamosak vagyunk egy Isten által létrehozott pokolra gondolni, Csia Lajos fordítása azonban eligazít bennünket. Ő nem az Örökkévalóra utaló „készítetett” kifejezést használja, hanem azt írja: „készült”. A híveknek nem lehet világos, hogy ki, és kinek csinálta a szóban forgó pokoli helyet. Egy kereső viszont jól tudja, hogy az „örök tűz” a mi életterünkben lángol, (nemi) vágyaink férge ezen a világon nem pusztul el [9]. Az Emberfi, szokásához híven, elrejtí a lényegét, amit csak a másik füllel (Pneumával) rendelkezők hallhatnak meg [10]. Az egyetlen Valóság anyagivá perturbált részét, az Univerzumot, a Tékozló fiú készítette működési területként, a benne uralkodó (épp aktuális) pokoli rendszert pedig angyalai, vagyis a gonosz lelkek hozzák létre, úgy, hogy

[1] Jn 8,43-7; 7,17; Mt 13,10-5

[2] Tm 2. Igazából csak két kategória van: a gazdagodni vágyó (vö. Tm 70.) keresők és a szegénységben önként (vö. Tm 27.) megmaradni akaró „hivatásos hívek”.

[3] Zsk 40. Fülöp-evang. 111.

[4] Tm 5., 13., 105., Mt 6,25-34; 9,14-5; Mk 2,18-20; Lk 5,33-5; 11,1; 12,22-31

[5] Zs 48. Fülöp-evang. 106.

[6] Mt 8,22; 10,28

[7] Tm 63., Mt 6,19-21; Lk 12,16-21; 12,33-4; Isz 136/221; 155/50

[8] Efézus 6,12

[9] Mk 9,43-8

[10] Tm 32.

manipulálják az eredetileg is gonosznak csinált embereket [1], akik a Másoló „szántóvetőivé” lesznek [2], fenntartván azt a rossz világot, mely az ördögök lakhelye, a Sátán vezérlete alatt [3].

A hívók elsőprő többségét tévhitek tartják meg az egyház keretei között. Az ismeretekhez jutásnak ugyanis komoly feltételei vannak ! [4]. Csend, zavartalanság, idő- és energiaráfordítás nélkül nem forognak a tudás kulcsai. Állattenyésztés, földművelés, kertészkedés, otthoni sütés-főzés, gyereksírás mellett lehetetlen Cél-irányosan gondolkodni. Ilyen körülmények között csak a „vasárnapi kereszténység” marad. Megosztott lelkülettel viszont prolongálódik a kollektív és közvetett, tehát hazug és Erőtlen „istenkapcsolat”.

A hivatásos hívek azért nem tehetnek szert mustármagszerű (fejlődőképes) tudásra, mert erre nincs is igényük... Ők családon belül próbálkoznak az erkölcsi-etikai tökéletesedéssel, amíg bele nem fásulnak. Igyekeznek ugyan „mindent” megadni a gyerekeiknek, ám ez is csak addig megy, amíg azok kicsik. A serdülők (világi) igényeivel már nem boldogulnak, azokat érdemben nem is tudják befolyásolni. A nagy Célt pedig a szülők sem ismerik [5], így a mennyei táplálék nélkül kirepült fiókák után Szellemi értelemben üres marad a fészek. A júdaizmusban gyökerező, demográfiai növekedéssel teret nyerni akaró, nagycsaládos mivolt egyházi érték, nem jézusi eszmény.

A vallásos párok úgy vágnak bele a házaseletbe, mintha az automatikusan biztosítaná számukra az értelmes létet. Lehet, hogy az emberi társadalom hasznos tagjai lesznek, de utódnemzéseikkel azt a világot tartják fenn, amit az Atya gyűlöl [6]. Elsősorban az emberi szenvedés és a halál miatt. Ezekre semmiféle mentség nincs, s a Sátán nem is magyarázkodik [7]. A könyörtelen biológiai rotáció bármiféle társadalmi haladást meg hiúsít, az egyén pedig nyomtalanul tűnik el a süllyesztőben.

Akkor nem jó megházasodni...

Jézus a saját mondanivalóival állt elő, egyéb témákat úgy kellett reá kényszeríteni. Ilyen esetekben a konkrét kérdésre válaszolt, feleleteiből tehát nem szabad oda nem illő következtetéseket levonni. A válóleveles gyakorlat totális elutasításakor például nem szentesítette a házasságot [8]. Erről csak később, szűk tanítványi körben nyilatkozott ! Követőinek a mennyei királyságért, vagyis a közvetlen istenkapcsolat kialakításaért kell lemondani a testiségről. Ez az élet tudniillik – mint olyan – nemi. Szexualitás nélkül elvész a lényege. Ha a világ csak test, akkor a test maga a világ... Egy férfi (vagy egy erotomán nő) számára az élet értelme nem a (monogám) házasság, hanem a társadalmi korlátozás nélküli koitalás. Nemi tevékenység házasságlevél nélkül is folyik. Az Emberfi logionja persze nemcsak a heteró, de a homo kapcsolatokra is vonatkozik [9].

A szexuális függőséget igen nehéz legyőzni, a magdalai Máriából hét ördögöt kellett kiűzni. Keresztény hajadonok viszonylatában talán ez is kevés lenne, a lányok tudniillik mindenképpen férjhez akarnak menni. Úgy érzik, hogy számukra azzal kezdődik az élet. Így is van, de ezzel a „királynőség” lehetősége megszűnik. Ezt észben kéne tartani azoknak a papoknak, akik előszeretettel foglalkoznak párok összeboronálásával. Isten szolgálai nem házasságközvetítők, hanem Fiú-aspiránsok !

Jézus a saját követésére buzdított, egy járt utat ajánlott. Ez így logikus, így becsülletes. Ennek analógiájára egy pap csak két dolgot mondhatna a fiúknak: öltözz be, az a helyes, hiszen én is azért csinálom. Vagy: semmiképpen se válaszd ezt a hivatást, ha

[1] Mt 7,11 Az ember a teremőjére hajaz !

[2] Isz 157/117

[3] Isz 57/129

[4] Tm 38., Mt 5,20; 10,16; 23,9; 23,13; Lk 11,52; Isz 80/5,1; 108/197

[5] Tm 110., Mt 13,44 Bővebben: *Mint a nap!* 20 – 21. ill. 30 – 31. old. (mek.oszk.hu/22000/22058)

[6] Isz 29/90; 32/124; 57/129; 62/145

[7] Jn 8,44c

[8] Bővebben: *Kenyértörés*, 12 – 14. old. (mek.oszk.hu/18400/18476)

[9] Mt 19,12

nem akarsz póru járni. Persze, az a legjobb, ha hallgat, mert obligón kívül van. Fogalma sincs az életről, annál az egyszerű oknál fogva, hogy nem végez kenyérkereső munkát, és nem próbál nőt szerezni.

A hívó fiúknak ködösen romantikus elképzeléseik vannak a házasságról. Nem tudják, hogy már a pusztá kommunikáció is nehézségekbe ütközik. A legegyszerűbb kérdésekre is egy litánia a „válasz”, érdemi tartalom nélkül. A feleségek azért nem mondanak *igent* vagy *nemet*, mert állandóan beszélgetni akarnak... Ők azt szeretnék, ha a házasság élet folyamatos játék lenne, melyben a logika nem mindig kap szerepet. „Szerencsére” a keresztény házasságok nagy része infantilis, és ezen a szinten – boldog. A vallásos férfiak többsége papucs, ami szintén egyfajta harmóniát jelent.

A lányok leginkább attól tartanak, hogy jövődöbeljük az idő múlásával megúja őket. Ilyen jó eredményre kár számítani, mert az élettársi viszony már sokkal előbb megromlik, különböző, ám nyilvánvaló okok miatt. A minden szempontból ideális házasságok is csak egy ideig tartanak, azután kiüresednek. Csalódott asszonyok számára örömhír a jézusi logion [1], hiszen számukra riasztó távlat lenne, ha *odaát* is a férjük boldogítaná őket. Ismertem olyan nőt, aki akkor kezdett el Istenben hinni, mikor az urát magához szólította.

Az Örökkévaló hívása persze Élővé tesz [2], a biológiai halál ellenére [3]. Országbeli halált a sátáni program hallgatolagos, ám zsigeri elfogadása okoz [4]. Nemcsak az abortusz minősül gyilkosságnak, hanem a Pneuma nélküli testek szaporodása is [5]. A földi ember utódai eleve halálra ítéltként érkeznek a világra, ami valójában siralomház [6]. Nevezett intézmény után csak a halál következhet, s igazából már előtte sincs élet, mert vegetálni is csak sírva és fogcsikorgatva lehet.

A házasság nem jelenthet révbe érést, hisz az ember a holléte és a mivolta miatt boldogtalan. Egy velejéig rossz rendszernek egyik alkotórésze se lehet jó, a lényege pedig végképp nem. Evilág a családra épül, az a legkisebb, ám legfontosabb része. Jézus ezt a látszólagos harmóniát bolygatja meg azzal, hogy nem hajlandó szentesíteni [7]. Az emberek nagy többsége mégis úgy tekint rá, mint életmód-tanácsadóra vagy közéleti megváltóra. A Hegyi beszéd nem erkölcsi dörgedelem, s nem a társadalom bajainak orvoslására szolgál. A Fiú a *keresőket* szólítja meg, azokat, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, mert érzik, hogy csak az szabadíthatja meg őket.

Kettő nem kellhet !

A szerelmet már sokan próbálták definiálni, most én is csatlakozom hozzájuk. Szerintem a szerelem szabadon választott hűség. Legalábbis a plátói, a beteljesületlen, magyarul: az egyoldalú. Az igazi szerelem meg a kölcsönös. Ahhoz azonban olyan sok minden kell, hogy a legtöbb embernek nem telik rá. Az a „testiekben gazdagok” osztályrésze, a felső tízezer játéka. A populáció 70%-a meg irigyen bámulja őket, amint szabadon szerelmeskednek, illetve szerelmesen szabadoskodnak. Petőfinek ez nem sikerült, mert érző lélek volt. Egy *élő lélek* meg ne is kísérletezzon vele ! A homo sapiens ugyanis a testi szépségbe szeret bele, az ejti rabul, de szó szerint. Ez azonban az alkotó előtti leborulásnak minősül.

[1] Mt 22,30; Mk 12,25; Lk 20,34; (1Kor 11,11)

[2] Mk 1,15; Jn 5,24; 11,25-6

[3] Mt 10,28a

[4] Ter 1,28; Jn 8,34-44a; Tm 63., Lk 12,16-21

[5] Zsk 48. Fülöp-evang. 106.

[6] Isz 57/129

[7] Tm 15., Mt 10,34; Lk 12,49; Jn 7,7

Hol rontottuk el ?

Közönyösek vagyunk

A homo sapiens azt szeretné, ha nemi jellegzetességeinek birtokában, testi-lelki élvezetek közepette, saját magára szabott környezetben, megbecsült és maradandó tevékenységet végezve, elégedetten élhetne, szerettei körében. Természetesen sértetlenül, teljes biztonságban és megszakítás nélkül, magyarul: örökre. Ez öntudatos én-tudat nélkül kivitelezhetetlen, tehát szabad akaratra van szüksége. A korlátlanul és következmények nélkül kiaknázható lehetőségeket a *közvetlen istenkapcsolat* biztosíthatja. Ez a térerőszerű energia az Örökkévaló teremtményeinek (angyalainak) alanyi jogon jár, az ember pedig felismerésszerűen juthat hozzá [1]. Ha nem vagyunk kérdező-kereső, teológiai problémákon töprengő lények, akkor erre semmi esélyünk sincs. Gondolkodásra evilág arculata inspirálhat bennünket, feltéve, ha spontán módon működő, érzékeny lelkiismerettel rendelkezünk [2].

Emberi státusban akarunk maradni

A homo sapiens vallásfilozófiai körültekintés nélkül azt se tudja, hogy *hol* van, s azt se, hogy *micsoda*. A „világ” csak egy szó, az „ember” pedig leginkább viszonyítás, amely az állattól való különbözőséget jelzi. Az evolúciós ugrás azonban nem olyan nagy, főként a magasabb értelmi fokra utal... Ez az észbeli többlet segíthet hozzá bennünket az igazi mammonhoz [3], már amennyiben használjuk azt ! [4]. A tudásbeli meggazdagodás lehetősége adva van a mindenség „építőanyagának” mélyén [5]. A szellemi szövet emancipációs törekvését nem lehet meggátolni, csupán elfojtani (az állattá degradált lelkeknek túl alacsony a szabadsági foka), vagy talmi értékekkel behelyettesíteni. Az ember „anyagba zuhanhat”, vagyis beérheti az itteni berendezkedéssel [6], ami több oldalról is veszélyeztetett [7], s időben mindenképpen lehatárolt. Az Elsőszülöttet többször is azzal vádolták, hogy istenné teszi magát. Ez a lényegi-lelkületi azonosság bárki számára nyitva áll [8], aki hozzá hasonló módon [9] megteremti a közvetlen istenkapcsolatot [10]. Jézus *nevében* kérni valamit azt jelenti, hogy már mi is Fiúi pozícióban vagyunk [11]. Maga-választotta és következetesen használt neve ugyanis a státusát tükrözte !

Ösképeket vallunk

A Valóság kizárólag egyénileg fogható fel. A mindenségről alkotott elképzeléseket hivatalos mértékadók agyalták ki, s kötelező érvényű hittételekké tették. Az ilyenén megrajzolt világkép azonban hamis. Jézus ezt az „Építményt” követői előtt le fogja rombolni, még-

[1] Tm 1., 2., 3., 71., Lk 17,20–1 (Csia Lajos fordítása)

[2] Tm 4., 62., Mt 5,7; 6,3; 7,21; Mk 4,11; Lk 10,25–37; Isz 55a/55

[3] Lk 16,9–13; 18,8; Tm 20.

[4] Tm 40., 110., Mt 13,12; 25,29; Mk 4,25; Lk 8,18; 19,26; Isz 110a/216,7

[5] Tm 28., Jn 10,34; Zsolt 82,6 A szent szerző nyilván filozófus volt.

[6] Tm 63., Mt 6,19–21; Lk 12,16–21; 12,33–4; Isz 136/221; 155/50

[7] Mt 6,19–21

[8] Tm 109., Jn 10,16; 14,12–7; Mt 8,11; Lk 13,29–30

[9] Jn 14,6; Tm 26.

[10] Tm 71., Lk 17,20–1; Jn 5,44b; Tm 41.: Legyetek olyanok, mint én !

[11] Jn 5,44; 16,23–8: Ezekben a versekben már a tanítványok is Mesterek ! Lásd a Jn 17,1–26 szövegét !

pedig személyre szabott kinyilatkoztatások formájában [1]. Megfejtett logionjai alapján a keresők számára minden világossá válik [2]. A hagyományos szemlélet tarthatatlan, erre mindenki rájön, aki a szívével lát [3]. Az Emberfi nem erkölcsi-etikai megtérést prédikált [4], hanem más (világnézeti) felismerésre biztatott !

Közvetítőkre bízunk magunkat

Közvetített istenkapcsolatot a vallási szervezetek kínálnak. Ilyen ugyan nincs, de aki a széles (kollektív) úton jár [5], az bíz benne. A hierarchiába tömörült egyházfiak a saját, jól felfogott érdekükben hitegetik a népet, tudniillik az emberek hiszékenységéből élnek, mégpedig igen jól... Az alsó papság nem szélhámos, ám ugyanazt a szekeret tolja, mert lelkiismeretüket előljáróik farzsebébe helyezték. Ismeretek hiányában nem képesek aratni [6], csak a már elvetett magokon téblábolni. Tudatlanságuk és hiúságuk egymást erősítő tényező, nem csoda, ha a világ fiai eltiporják őket [7].

Búcsúcédulákat veszünk

Az egyház szó szerint jogosulatlan biztosítási tevékenységet folytat. A bűnök megbocsátásához ugyanis a tudás királyi hatalma [8] szükséges. Az aktushoz való jogot maga a lehetőség kínálja, ami kizárólag Pneuma birtoklása esetén állhat fenn [9]. Az oldás ill. kötés tehát státus kérdése ! [10]. Kéfas ilyen (Fiúi) pozícióba csak feltételeken kerülhet, „akkor” és „ha” alapon [11]. Péter reménybeli utódaira ugyanez vonatkozik. Teljes megvilágosodás kollektív módon nem mehet végbe, vagyis egyetlen vallási szervezet se adhat képviselői kezébe előre aláírt űrlapot.

Nem azt kérjük

Istenkapcsolaton a hívők a „négy szemközt”, magukban elmondott, kötetlen szövegű, rövid imát értik. Ennek tartalma rendszerint egy magukra vagy szeretteikre vonatkozó kérés. Közbenjárást óhajtanak valamely földi dologban... Fohászkodásuk azt feltételezi, hogy az Örökkévaló nem tud a szóban forgó ügyről, illetve egyébként nem törődne azzal. Ha már kialakult álláspontja van, akkor szíveskedjék azt felülírni... Az ilyesfajta befolyásolás természetesen nem működik. Ez a mondvá csinált, egyoldalú viszony olyan, mint a plátói szerelem: bármit bele lehet képzelni, de semmi se valóságos. Igazi beszélgetés mindaddig csak az Atya és emberi Fia között folyt [12]. A názáreti építőmester imája a szombatonkénti, világnak hátat fordító, vallásfilozófiai elmélkedés volt [13]. Ez a Cél-irányos gondolkodás az utolsó napon teljes megvilágosodásba torkollott [14]. Mindent tudó személy-

[1] Tm 72., Mt 26,61; Mk 13,2; 14,58; 15,29; Jn 2,19; ApCsel 6,14; Isz 183/62

[2] Tm Prológus, Jn 6,40; 16,12-5

[3] Tm 85.

[4] Tm 112., Mt 5,17-20; Lk 16,17 (Mk 1,15)

[5] Mt 7,13-4; Lk 13,23-4

[6] Mt 9,37-8; Jn 4,35-8; Tm 20.

[7] Mt 5,13; Lk 14,34-5

[8] Tm 1., 82., Mt 19,28 (Tm 28., 96., 110.)

[9] Mt 7,15-20; Jn 15,1-8; 15,16; Tm 20. A „gyümölcs” az életre nemzett Pneuma, vö. Tm 71.

[10] Tm 107., Mt 9,5; Mk 9,23 Ott és akkor Jézus volt az, aki igazán hitt !

[11] Neked adom majd... (Mt 16,19). Ha majd megtérsz... (Lk 22,31-2). De ha megöregszel... (Jn 21,18)
Bővebben: *Merre menjünk?* 12 – 13. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)

[12] Tm 14., Mt 5,8; Jn 5,37b

[13] Tm 1., 26., 89., Mk 1,13; Lk 12,8-10

[14] Tm 23., Mt 6,22-3; Lk 11,35-6; Jn 8,12; 14,3b; 17,24; Isz 153/160

ként [1] testálta az őt életútjában [2] követni szándékozókra a Miatyánkot. Ezek azok az egyének, akik készek cselekedni az Atya akarátát [3]. Az Abszolútum neve (léte s pozitív szubsztanciája) az ő működésük során – ismét – meg fog szentelődni, vagyis bizonyosságot nyer [4]. Az Elsőszülött jobbjára és baljára ülő személyek [5] *visszamenőleg* is meg fogják erősíteni Jézus kinyilatkoztatásait!

Más ingét vesszük magunkra

Gondját viselni olyasvalakinek tudjuk, akivel szoros kapcsolatban állunk. Ezért aztán az isteni gondviselés kizárólag az Atya fiaira vonatkozhat. Ez a védőháló már Fiú-aspiráns korukban is alattuk feszül, feltéve, ha van Mesterük, aki *hordozza* őket [6]. Égisze alatt csodákat is lehet tenni, mert Erős szellemisége térerőszerűen jelen van a környéken [7]. Ha pedig már úgy hisznek, mint Jézus [8], vagyis az ő státusába kerültek, akkor saját jogon üzhetnek ördögöt, feltéve, hogy harcképtelenné tették a Sátánt [9]. Ez persze nem jelent egyfajta „golyóállóságot”. A halálos mérge nem folyadékot jelent, hanem téves, ártó teológiát, amit a viperák fajtái, a farizeusok szeretnének beléjük marni [10]. A Hegyi beszéd az Emberfi reménybeli követőinek szólt, annak a tucatnyi férfinak, akik fizikailag is a közelébe akartak kerülni. Az igyekezet a jövőben sem lesz túl nagy, ez jól látszik a kiválasztottak létszámán [11]. Isteni gondviselésre eme „*kisded nyáj*” [12] tagjai számíthatnak, nyilvános működésük idején. A támogatás mértéke minden képzeletet felülmúló lesz, hisz az egymásban levés miatt a Gonosz úgyszólván az Atya hátán vágja a fát, aki az *n*-edik dimenzióból szenvedő figyelemmel kíséri a történeteket [13].

Lemondunk a dicsőségről

Vallásos családnál étkezve hallottam meg ezt a sutyorgást: „Édes Jézus, légy vendégünk, edd meg, amit adtál nekünk !” Persze, gyerekek szájából hangzott el. A felnőttek asztali áldása kevésbé humoros, mert hiányzik belőle az igazságtartalom. Az ószövetségi szentírásban ez olvasható: „A föld átkozott lesz miattad. Fáradsággal szerzed meg rajta táplálékodat életed minden napján. Töviset és bojtorjánt terem számodra. A mező fűvét kell enned. Arcod veritékével eszed kenyeredet, amíg vissza nem térsz a földbe, amiből lettél” [14]. Szó sincs tehát arról, hogy az ételt és italt Isten adja, utólagos áldás fejében. A napi betevőt a családfenntartó személy – többnyire kemény – munkája biztosítja. Egyes teológusok úgy gondolják, hogy az Örökkévaló az alapvető szükségletek kielégítésének lehetőségét teremtette meg a Föld nevű bolygón. A homo sapiens azonban nemcsak kenyérrel él. Többek között szexuális vágyai is vannak, továbbá hallani szeretné az örök élet ígét [15]. A Fiú-aspiránsok mindennap mennyei táplálékot igényelnek [16], amit angyalok és

[1] Tm 109., Mt 11,27; Lk 10,22; Jn 3,34–5; 10,1–16; 10,27–30; 12,26

[2] Jn 10,26–7

[3] Jn 7,16–7 (Mt 7,21–3; Jn 6,38–40)

[4] Jn 14,12–4; 17,9–10; 17,22–3

[5] Mt 19,28; 20,20–3; (Mt 8,11; Jn 10,16)

[6] Lk 9,3; 10,4; 22,35 (Mt 10,9–10; Mk 6,7–9)

[7] Lk 9,49–50; 10,17–20

[8] Tm 107., Mt 17,20–1; Mk 9,23; 11,23–4; Isz 123/204

[9] Tm 34., Mt 9,32–4; 12,22–36; Mk 3,20–35; 16,15–8; Lk 11,14–23; 13,16; ApCsel 10,38

[10] Mk 15,17–8

[11] Tm 22., Mt 22,14

[12] Lk 12,22–32 *kisded* = újjászületett (vö. Tm 3.)

[13] Mt 10,29–31; Lk 12,6–7

Jézus mondta: Olyan közel vagyok hozzátok, mint testetek ruhája (Zsk 20.) Tm 2., 3., Lk 17,20–1

[14] Ter 3,17–9

[15] Jn 6,68

[16] Mt 6,11

proféták juttatnak hozzájuk [1]. A keresők az Emberfi logionjain úgy növekednek, mint a mustármag, azaz rohamosan fejlődve [2]. Az élet kenyeréről szóló szentírási szakaszt [3] csak azok érthetik meg, akik az Atyánál tanultak [4], vagyis autodidakta módon [5], a jézusi kútfejből [6] csillapították szomjukat. Ezek az egyének készek cselekedni az Atya akaratát [7], mert arra a dicsőségre vágnak, amit kizárólag Isten adhat [8].

Mindent megáldunk

A pártállami rendszerben a „bulányista” papok nemigen állhattak ki a széles nyilvánosság elé. Országos egyházi megmozdulás esetén azonban minden épkezsláb emberre szükség volt. Ilyen alkalommal küldték be a tömeg közé az egyik jó barátomat, áldást osztani. Függőlegesen és vízszintesen mozgatta a karját, közben pedig némi skandalumot okozva imígyen skandált: „*Se nem árt, se nem használ...*” Így is van, ugyanis áldani csak egy Áldott tud... Isten nevében kizárólag a Felhatalmazottja működhet [9]. Azt állítják, hogy az egyház szentekre épül, de politikából kreált mártírokkal nem lehet dicsekedni. Szentté csak az Atya avathat valakit, az egyetlen igazi szentség pedig – a Fiúság. A pápa nem Krisztus helytartója, mert Krisztus számára itt nem maradt hely ! Ebből a világból ki-ebrudalták, s „az emberek” [10] ma ugyanazt tennék, ugyanazért [11]. A világ gyűlölte őt, hiszen rábizonyította a gonosztságot [12]. Az Emberfi még a fejét se tudta lehajtani, sehol [13], a hierarchia tagjai viszont minden talpalatnyi földet megáldanak, a fegyverekkel együtt.

Aratás helyett vetünk

Civil hitoktatóként Úri község plébánosa volt a főnököm, Szabó József atya. Tőle hallottam először a papi szlogent: én csak vetek, majd mások aratnak. Jézus világosan megmondta, hogy ő már elvetette a Pneuma-magokat, a mi dolgunk az aratás [14]. Ez igen könnyű munka, hisz csak a Fiú logionjain kell gondolkodni [15]. A gyümölcs [16] tehát az agytekervényeink között érik. A jó föld [17] magától terem, fizikai tevékenység nélkül. Az okos gazdának [18] csupán a fejét kell használnia ! Az aratás napja rajta fordul, mert ismeretei, egyéni fejlődőképességének függvényében [19], *rohamosan* bővülni fognak [20]. Nyilvános működésre azonban csak teljes megvilágosodása után gondolhat [21].

[1] Tm 89., Mt 18,10; 13,24–43; Mk 1,13; Lk 12,8–10; Jn 1,51; Zsk 45.

[2] Tm 19., Mk 4,30–2; Isz 74a/89; 156/110,3–4

[3] Jn 6,27–51

[4] Jn 6,37–40; 6,44–5; 6,65

[5] Tm 26.

[6] Tm 12., 109., Jn 4,13–4; 7,37–8

[7] Mt 7,21; Jn 7,17; 10,27: követnek = szintén Fiúvá válnak. Szövegösszefüggés: Jn 10,1–30

[8] Jn 5,44b; 17,1–5; 17,20–4

[9] Mk 14,61–2

[10] Mt 17,22; Mk 9,31; Lk 9,44 Az „emberek”, ill. „az emberek fiai” a Rossz oldalán állnak (Jn 8,41).

[11] Tm 72., 112., 1Ján 3,8b; Mt 26,61; Mk 13,2; 14,58; 15,29; Jn 2,19; ApCsel 6,14; Isz 183/62

[12] Jn 7,7; 8,23; 8,40; 13,16; 15,18–25; 1Ján 3,13

[13] Tm 87., Mt 8,20; 25,41; Lk 9,58; Isz 195/37

[14] Jn 4,35–8; Zsk 46. Fülöp-evang.115. A többes szám: „mások” (Jn 4,38), illetve „olyanok” (Mt 19,12c) magára Jézusra utal !

[15] Tm 91., 109., Mt 11,25–30; Lk 10,21–4; Jn 7,37–8; 14,26; Isz 132/113

[16] Tm 20., Jn 15,1–8; 15,16; 16,12–5

[17] Mt 13,1–9; Mk 4,1–9; Lk 8,5–8; Isz 74b/59

[18] Mt 13,52 Egy autodidakta Írás-tudóról van szó (vö. Jn 6,37–40; 6,44–5; 6,65), aki a már meglévő ismereteire építkezik.

[19] Tm 8. Erre utalnak az eltérő terméshozamok.

[20] Tm 19., Mt 13,31–2; Mk 4,30–1; Lk 13,18–9

[21] Tm 56., Mt 13,24–43

Nem ismerjük a lehetőségeinket

Az Emberfi ezzel a kiáltvánnyal kezdte meg nyilvános működését: „(Számomra) betelt az idő, (bennem) közel jött az Isten királysága, térjetek más (világnézeti) felismerésre, hogy fel tudjátok fogni az örömhírt!” [1]. Tehát: nincs mire várni [2], a lehetőség bárkinek [3] adott, *én vagyok* erre az Élő példa [4]. Beszédeit teljes magabiztossággal mondta el [5], feltétlen hitelt követelve szavainak [6]. Az egykori názáreti ács autodidaktaként [7] jutott el a teljes megvilágosodásig [8]. Ha kikövetkeztetjük, hogy az Örökkévaló maga a feltétel nélküli Jóság [9], és ugyanakkor szembesülünk evilág gonoszságával is [10], akkor csak egy helyes konklúzió vonható le: ezt a „külső sötétséget” [11] nem Isten teremtette. Arra is rájött, hogy igazi lénye, legbelsőbb valója [12] praeexistens része [13] a szellemi hal-mazállapotú [14] és pozitív előjelű Princi-piumnak. A mindent átható (s ilyen értelemben Mindenható) Atyának lett az emberi Fia, azaz olyasvalaki, aki a lelki-életi összhang [15] miatt igénybe vehette annak Erejét.

Magunk alatt vágjuk a fát

Mindenben annyi a tudomány, amennyi a matematika. A kereszténység „matematikája” a gnózis lehetett volna... A gnózis nem más, mint üdvözítő-megszabadító felismerés, egy létfontosságú tudás, mely nélkülözhetetlen az Igazság megismeréséhez [16]. Az erős hit egzisztenciális, vagyis felismeréseken alapul. Jézus „rejtélyes” logionjainak megfejtésekor ilyen élményekben van részünk. Az Igazság olyan kép vagy szimbólum [17], amit akkor értünk meg, mikor lelkiismeretünkkel összeegyeztethető ismeret birtokába jutunk. Ekkor praeexistens emlékekkel van dolgunk, ami Pneumánk-ból tör a felszínre [18]. Valódi lényünk ugyanis más dimenzióban van, ezért nem lehet ártani neki [19]. Emberi mivoltunk testi-lelki fájdalmait a szellemi szövet perturbációja okozza. A „meggörbítés” végsősoron halál-hoz vezet, mert a biológiai rotáció a Gépezet szerves része. Zárt rendszerünk azért gömb alakú, hogy ne legyen oly szembetűnő a végessége. A világosság fiai, akiket gnosztikus-nak bélyegeztek, ezt is tudták. Teológiai szempontból ők voltak a diadalmas egyház leg-főbb konkurensei, ezért minden zsidókeresztény evangéliumot elpusztítottak.

[1] Mk 1,15 Szemléletváltozás hiányában értelmezhetetlenek Jézus logionjai.

[2] Tm 114. A királyi lelki- vagy tudatállapot (Tm 1.) kialakulása egy folyamat eredménye. A teljes megvilágosodás időpontja (Mt 24,36), ama „utolsó nap” (Jn 6,35–45) datálhatatlan, mert állhatatosságunktól függ (Tm 93., 95., Mt 7,7–8; Lk 11,9–10).

[3] Ha egy átlagember is közvetlen istenkapcsolatra juthat (Mt 13,54–6; Mk 6,2–3; Lk 4,22; Jn 6,42), akkor nincs szükség közvetítő intézményre ! (Tm 2.). Erre döb-bentek rá a pozícióikat féltő hivatalos mérték-adók (Jn 11,45–8; 12,19).

[4] Tm 27., 58.

[5] Mt 7,28–9; Tm 49.

[6] Tm 101. Istennek a *létében* nem szabad kételkedni, Küldöttének pedig a *szavahihetőségében* (Jn 6,28–9). Ha hiszünk Jézusnak, akkor Istenben is hinni fogunk ! Istené: a feltétel nélküli hit, Fiáé: a kételkedéstől mentes hitel. (Ez utóbbi kíváncsi csak a Szellemi Hagyaték logionjában található. Párhuzamos helyek: Mt 22,15–22; Mk 12,13–7; Lk 20,20–5)

[7] Jn 7,15 (Tm 4., 26., 49., 89., Mt 13,52) A tudás forrása bárkiben feltörhet (vö. Tm 12., Jn 7,37–8), ha valóban választ akar kapni az élet nagy kérdéseire (vö. Tm 70.), mert számára az Igazság létszükséglet (vö. Mt 5,3–4; 5,6; Lk 6,20–1; Tm 53., 69.).

[8] Tm 23., Mt 6,22–3 13,43; Lk 11,34–5–6; Jn 8,12

[9] Mt 19,17b

[10] Tm 4., Jn 7,7; 1Ján 5,19 (Tm 55., 81., 87.)

[11] Mt 8,12 A „sírás és fogcsikorgatás” oka az élettér perturbált volta.

[12] Tm 28. (Tm 1., 2., 3., 4.)

[13] Tm 18., Jn 1,1–3; 8,58; 17,5

[14] Jn 4,23–4

[15] Tm 107., Isz 123/204 (Mt 17,20; 18,19; Mk 11,23)

[16] Jn 8,31–2 Evilág csak a Mindenség perturbált része, egy demiurgosz félrelépésének a következménye.

[17] Tm 84., Zsk 46. Fülöp-evang 115. (Spinoza: Az emberi léleknek adekvát ismerete van Isten lényegéről.)

[18] Tm 12., Jn 1,1–3; 7,37–8; Tm 84.: Az Atya fénje Jézus, aki képeibe rejtette a lényegét.

[19] Tm 18., Mt 10,28 Jézus ezt barátilag (Lk 12,4) súgta meg, a barátainak (Jn 15,13–5) !

Köd előttünk, köd utánunk

A jézusi teológia világviszonylatban egyedülálló. Erkölcsi-etikai tartalma ugyanis értelmi megtisztulást feltételez [1]. Követőinek logikai alapú [2] lelki homogenitásra [3] kell szert tenniük. Enélkül lehetetlen a vallási törvények betartása [4]. A keresztényeknek esélyük sincs a büntelenné válásra, mert eszüket hitre cserélték be [5]. Ez a „szűzmárjás” válás elsősorban kollektív volta miatt [6] szekularizálódott. Már a reformációs mozgalmak is arctalan tömegekben gondolkodtak. A jelenlegi Európában a Nyugat ateizmusa fonódik össze a pártállami materializmussal. Ez a piacgazdaság köré szerveződött társadalom politikáját tekintve is megérett a pusztulásra. Evilág a létfeltételek mesterséges hiányára spekuláló [7] ördögi rendszer [8], amelyben mindig lesznek szegények [9]. A Föld északnyugati negyedekéjén egy „keresztény kultúra” hervadozik. Ennek semmi köze sincsen a jézusi tanításhoz, már csak azért sem, mert az nem egy itteni ország felépítéséhez ad támpontokat [10]. Az a civilizáció, amit akár fegyverrel is meg akarunk védeni a migrációtól, egy ideológiai köktél. Ennek agyaglába a már meghaladott júdaizmus, törzse a téves páli teológia, feje meg az a megszokott, jóléti életvitel, amit zavaros polgári filozófiáinkkal próbálunk igazolni. Ezt az erkölcstelensége miatt hanyatló életteret simán el fogja söpörni az iszlám. Vesztenivalójuk nincs, mert primitív felfogásuk szerint az ellenség halála győzelem, a saját veszteség pedig dicsőség... Egy hadsereg ütőképessége ideológiai elkötelezettségétől is függ. A muszlim katonákat hitük fogja legális szabadrablásra serkenteni.

Illúziókba ringatjuk magunkat

A „könyves népek” vallási összeolvadása lehetetlen. Ebben leginkább azok bíznak, akik az emberiség kollektív üdvtörténetében hisznek. Ilyen jellegű evolúció azonban nem létezik, a történelmet mindig a katonapolitika alakította. A földi ökoszisztéma zárt rendszere a mammon-hajhászásra épül [11]. Minden hatalom olyan termőterületeket, ásványkincseket és termelő erőket akar nyerni, melyek fölött korlátlanul diszponál, minimum egy ezer éves birodalom keretei között. A „végső harc” során az ember képviseli a legkisebb értéket, hiszen automatikusan reprodukálja önmagát. Mennyiségi kipusztulás (főként a túlnépesedés felé haladva) nem fenyeget, a minőségi felfutás pedig idő kérdése. Természeti katasztrófák, orbitális méretű járványok, világháborúk, etnikai tisztogatások után is fejlődik a tudomány és a technika, az egészségügy és a művészet [12]. Egy rotálódó populáció esetén mindent meg lehet tenni: az aktuális generáció *nem tud s nem is akar emlékezni* arra a múltra, amit egyre nehezebb bizonyítani... Így aztán nincs új a nap alatt: a testbe zárt, nemileg meghatározott homo sapiens egy szükségleteit biztosító, ideális társadalom felépítésében lesz érdekelt, mert immanens boldogságra vágyik. Az éppen élő emberek a jelent akarják megnyerni. A nők sírva, a férfiak fogcsikorgatva sodródnak egy ismeretlen és kollektív [13] cél felé.

[1] Tm 90., Mt 23,25; Lk 11,39; Isz 80/50,2; 109/53,1–3; 114/61

[2] Tm 43. (Mt 12,31; Mk 3,28; Lk 12,10) Tm 110. (Mt 13,44)

A szent Szellem káromlása = a nem (vagy logikátlan) gondolkodás, az értelem parlagon hagyása.

[3] Tm 21., 23., 47., 48., 60., 61., 76., Mt 6,22–3; Lk 11,34–6

[4] Jn 7,19 (Mt 15,1–20; Mk 7,1–23)

[5] Tm 39., Mt 15,13; Isz 109/53,3

[6] Mt 7,13–4; Lk 13,23–4 (Tm 2., 3.)

[7] Ez az oka a világháborúknak, melyeknek mindig geopolitikai okai vannak.

[8] Jn 8,31–6

[9] Mt 26,6–11; Mk 14,3–7; Jn 12,1–8 (A 6. vers csak rossz indulatú kommentár.)

[10] Tm 66., 114., Mt 21,42; Mk 12,10; Lk 20,17; Jn 15,1–8; 18,36

Isten országát nem lehet úgy építeni, mint a szocializmust...

[11] Ter 1,28 Ez a sátáni örömhír, ami összezseng az emberbe plántált harácsoló programmal.

[12] Auschwitz után is lehet verset írni...

[13] Mt 7,13–4; Lk 13,23–4

Elvetettük a logika sarokkövét

Jézus tanítványai, illetve barátai akkor leszünk, ha megmaradunk beszédeiben [1], s az okos emberhez hasonlóan, meg is tesszük azokat [2]. Házunknak, vagyis belső, megtartó struktúránknak [3] a logika köszikláján kell állnia [4]. Az Emberfi hegyre épült [5] egy-személyes eklézsiái a haláltól se fognak félni, mert tudják, hogy a biológiai halál nem a vég [6]. A híresen rejtélyes logion [7] szintén ezt mondja: az itt álló Tizenkettő közül lesznek olyanok – Péter, János és Jakab – akiknek többé már nem lesz halálfélelmük, mert fenn a hegyen (magyarázataim alapján) felfogják majd, hogy a királyság már eljött, *énbennem* [8]. A biblikus képekkel megrajzolt közlemény [9] azt tudatja velünk, hogy ők hárman a napnál is világosabban *megértették*; Mesterük az egyedüli mértékadó, a júda-izmus nagyjait nem kell respektálni [10]. A hivatalos szaktekintélyek mind *építők*, akik látható, körülhatárolható, mérhető és védhető módon, tehát kollektíve [11] és (állítólag) mások érdekében végzik szent kísérleteiket [12], akárcsak a mai papok. Az a királyság, amiről Jézus beszél, egy lelki- vagy tudatállapot, ami a világban terjed ki, de ez a tér-hódítás az emberek számára szemmel láthatatlan [13]. A hívek az országépítést maximum biológiailag vállalják fel, így viszont gyerekeikre hagyják azt a személyre szabott [14] kincset, amit *számukra* ástak el [15]. A királyi uralkodásra képesítő nagy gazdag-sághoz [16] igazán könnyen hozzá lehet jutni, hiszen csak gondolkodni kell! [17].

Nincs világhosságunk

Az őskereszténység idején csak a zsidókeresztény evangéliumok és a jézusi mondások gyűjteményei tartották a Lelket az emberekben. Sok-sok évvel a nyilvános működés után kizárólag ez az áthagyományozott anyag állt rendelkezésre [18]. A hitelességet valamelyik apostol neve fémjelezte, illetve a szent szövegeken átsütő Igazság. A kinyilatkoztatásokat tartalmazó logionok azonban – a példabeszédek mondanivalóihoz hasonlóan –, a Szerző szándékai szerint [19], a nem kereső olvasók előtt rejtettek voltak. Olyannyira, hogy ezeket az iratokat gnosztikusnak bélyegezte a *kollektív* és *közvetett* istenkapcsolat sátáni szellemében [20] megalakuló nagykonstantini egyház. Egy arctalan szervezet holttestének [21] nem lehetett lámpása [22]. A János-evangélium elején igen fontos információ van a háttérben: világítani csak sötétben lehet!

[1] Jn 8,31; 15,14

[2] Mt 7,24–7

[3] Lk 19,1–10 A 9. versben szereplő „ház” Zakeus lelke, ami üdvözül, amennyiben Ábrahám fia, tehát a pátriárkához hasonlóan ő is szövetséget köt Istennel, akit jelen esetben Jézus képvisel.

[4] Mt 16,13–20 Az Emberfi a helyes következtetés miatt „avatta boldoggá” Pétert. Itt tehát a logika került piedesztálra. Az oldást és a kötést a majdani mennyei tudás; az igazi mammon teszi lehetővé.

[5] Tm 31., Mt 5,14

[6] Tm 10., 17., Jn 8,51; Zsk 116. Az exitus erőszakos lesz (Mt 16,24), de halálfelelem nélküli.

[7] Mt 16,28; Mk 9,1; Lk 9,27

[8] Tm 17., 50., Jn 3,16–8; 4,26; 5,24–5; 10,1–8; 11,24–6; 15,1–8

[9] Mt 17–8; Mk 9,2–8; Lk 9,28–36

[10] Tm 23., 51., 52., 58., Jn 6,32; 8,12; 9,5; 10,8; 11,9b

[11] Mt 7,13–4; Lk 13,23–4

[12] Tm 39., Mt 15,13; Jn 15,1; Isz 109/53

[13] Tm 1., 2., 3., 19., 114., Lk 17,20–1

[14] Tm 8., 19., Mt 13,1–52; Mk 4,1–20 Az eltérő terméshozamok a különböző egyéni teljesítményekre utalnak. A 20. vers végére oda kell írni: magukban.

[15] Tm 110., Mt 13,44

[16] Tm 28., 82., 96., 110.

[17] Tm 1., 4., 91., 93., 95.

[18] Leszámitva a Pál által írt leveleket, melyekben a saját teológiáját propagálta.

[19] Mt 13,14–7; 11,25–30; Lk 10,21–2; Tm Prológus; Isz 57/129; Lk 4,18–9

[20] Mt 7,13–4; Lk 13,23–4

[21] Tm 55. Amiben nincs Pneuma, az nem él! (vö. Tm 2., 28., 71.)

[22] Mt 6,22–3; Tm 61. A teljes megvilágosodás egy viszonylag hosszú folyamat eredménye (vö. Tm 1.)

Hivatalossá lettünk

A beláthatatlan (földi) perspektívákkal kecsegtető „diadalmas egyház” egységes alapokra helyezte kötelezővé teendő dogmatikáját. Ebbe az intézményesülő rendszerbe nem lehetett beleilleszteni az Emberfi egyéni és személyre szabott útját [1], sem a világgal való antagonisztikus szembe helyezkedését [2]. A demográfiai növekedésre és a földrajzi térnyerésre játszó államvallás, a mustármag példázatát félreértve, a gyors és mérhető fejlődés érdekében ama széles útra [3] terelte csordaszellemű híveit, becsstelen eszközöktől se visszariadva [4]. Ideológiai szempontból legfőbb ellenfele a gnoszticizmus volt, ami a tulajdonképpeni Örömhír [5] köré épült szekervárat védelmezte. A hierarchikus vallási szervezet létrejöttén bábáskodó Sátán is ide koncentrált, vagyis a számára legveszélyesebb dologra. Megsemmisítő csapásait az új korifeusok buzgó segítségével mérte a kinyilatkoztatásokat tartalmazó [6], „gnosztikusnak” minősített szövegekre. Az irtóhadjárat-szerű kanonizálást végző formális tekintélyek persze azt hitték, hogy Istennek tesznek szolgálatot [7].

Szeretjük a sötétséget

A gnózis felismeréseken alapuló tudás [8]. Eme intuitív hit szerint az embert és a hozzá tartozó világot nem a Magasságos (az Abszolútum) teremtette. Ez az élettér egy demiurgosz műve, aki a homo sapienshez viszonyítva isteni lény, de az Örökkévalóhoz képest alacsonyabb rendű valaki. Nem egy bukott angyal, mert sohase volt az Égben [9]. Bűne – melyből továbbiak is erednek – az, hogy nem lépett be a Mennysországba, inkább saját szakállára csinált egy alternatív miliőt, ami tulajdonképpen saját jellemének térerőszerű kiterjedése [10]. A teodiceai értelemben vett Rossz egy perturbáció negatív örömhíre, a Jó-ság ellenpontja. Fals világunk csupán egy rendellenesség, mely időlegesen megzavarja a Valóság harmóniáját. Az ember tragikus sorsa eleve elrendelt dolog [11], a hétköznapi rosszaságok/bűnök/szenvedések oka a legalapvetőbb hazugságig vezethető vissza ! [12]. Az ember megmenekülése – s nem megváltása – alapvetően attól függ, hogy birtokában van-e annak az irgalom motiválta gnózisnak [13], ami tévedhetetlenül érezteti vele, hogy praexistens lény [14], vagyis igazi valója, az Atya változatlan szubsztanciájához tartozik, és ezért, bizonyos feltételek fennállása esetén [15], teljesen hasonulhat hozzá [16]. Ezt az Örömhírt az Elsőszülöttön kívül más, autodidakta módon megvilágosodott [17], szent Szellemmel [18] felkent egyének is közhírré fogják tenni [19], mégpedig demonstratív módon [20], tudniillik ez az Atya akarata [21].

[1] Mt 7,13-4; Lk 13,23-30; Jn 14,6; Tm 26.

[2] Mt 7,24; Lk 16,13; Jn 7,7; Tm 55., 72., 81., Isz 29/90; 32/124 stb.

[3] A kollektív és közvetett „istenkapcsolat” nem jogosít semmire, de hamis biztonságérzetet ad.

[4] Keresztes háborúk, inkvizíció, eretnekégetések, kiközösítések, boszorkányüldözések, vallási villongások...

[5] Az ember lelke mélyén egy hozzáférhető isteni gazdagság rejlik (Tm 1., 2., 3., 28., 71., 110.)

[6] Jn 8,31-2

[7] Jn 8,40-7; 16,1-4

[8] Tm 1., 2., 3., 4., 42., **43.**, 44., 91., Jn 4,23-4 A szent Szellem nem más, mint az irgalom logikája !

[9] Lk 10,18 = Tévedhetetlenül rájöttem, hogy sohasem volt ott !

[10] Jn 3,19 Az ember egy zsebkiadású káoszharcos, aki viselkedésében sátáni teremtményre hasonlít.

[11] Jn 8,44c (Jn 8,34-6 Örök életet csak egy Fiú szerezhet, alanyi jogon az nem jár !)

[12] Jn 8,43-7 Bővebben: *Kenyértörés*, 28 – 32. old. (mek.oszk.hu/18400/18476)

[13] Tm 62. Jézus annak fedi fel a titkait, akiben él a spontán irgalom (Mt 9,13a; Lk 10,36-7).

[14] Tm 18a; Jn 8,14; 8,58; 10,31-9; 13,3; 17,24; Fülöp 111.

[15] Tm 26., 107. (Mt 17,20; 18,19; Mk 11,23; Isz 123/204)

[16] Jn 5,19-21; 14,7-11

[17] Tm 23., 49., 61., Mt 8,11; Lk 13,28-9

[18] Lk 11,9-13 Az Atya „csak” igazi ismereteket tud adni, személyre szabott módon, angyalain keresztül (vö. Tm 89., 93., 95., Mt 7,7-8; 18,10; Lk 16,9-12)

[19] Mt 8,11-2; Lk 13,28-30; Jn 10,16; 17,20-1

[20] Tm 27., Mt 5,14-6; Jn 6,38

[21] Mt 7,21

Bal oldalon állunk

Az isteni tudással (igazi mammonnal) Felhatalmazottak sorát, jó pásztorként, az Elsőszülött vezeti [1]. Ez az *új szövetség* kizárólag az életút szerinti követőivel köttetik meg [2], azokkal, akik hajlandók őt „asszimilálni” [3]. A hivatásos hívek és az aratást nem vállaló papok abszolút esélytelenek, mert *nyilvánvaló módon* [4] hiányzik belőlük a mozgásteret biztosító Pneuma [5]. Az „utolsó ítélet” csak egy alkalmatlannak minősítés [6], ami egy *előzetes* válogatáson történik meg. Aki nem képes más (világnézeti) felismerésre térni, azzal nem lehet mit kezdeni. A keresővé váláshoz összesen két dologgal kell tisztában lenni. Egy: van Isten. Kettő: a világ rossz [7]. Ha ezeket tudjuk, akkor már csak egyetlen helyes következtetés vonható le: *ezt* a világot nem Ő teremtette. Ettől kezdve viszont minden a feje tetejére áll, illetve minden a helyére kerül! [8]

Nem tudjuk, hogy kiben hiszünk

A világ fiainak nincsenek teodiceai dilemmái, mindaddig elégedettek a sorsukkal, amíg ki nem józanítja őket valami [9]. Ekkor rendszerint már késő; se mód, se idő nincs a királlyá levésre [10]. Ez a keresztény hívőkre is áll, tudniillik ugyanabban a jól kitaposott [11] cipőben járnak. Az ő idejük is mindenkor készen áll [12], mert életük hétköznapi foglalatosságokkal telik... Jézus-kutatás? Szövegelemzés? Vallásfilozófia? „Ilyesmire” nincs igény, nincs energia. Az evangéliumokat csak erkölcsi-etikai gyűjteménynek hiszik. Azt gondolják, hogy a hétköznapiokban tanúsított magatartásuk a fontos. Ha udvariasan előre engednek valakit az ajtóban, azonnal jogot formálnak az üdvözülésre. Elborzadva hallják, hogy ezt a világot nem a Jóisten teremtette. Az „ezt” elengedik a fülük mellett. Hát nem a fordítottján kellene botránkozni? Örölnünk kéne, hogy nem otthon vagyunk. Mert ez esetben még haza mehetünk... Tragikus, hogy nem ismerik egyetlen szövetségesüket, aki *talán* nem engedi be őket a mennyországba. Az Embergyilkos viszont egész *biztosan* véget vet az életüknek, mégpedig úgy, hogy észre sem veszik! [13].

Nem forgatjuk a hagyatékunkat

Az egyházfiak utálják a messiásokat, mert szembesítik őket bűneikkel [14]. Legnagyobb vétkük az, hogy jogosulatlan biztosítási tevékenységet folytatnak. Halálesetek alkalmával meggyőzik a híveiket arról, hogy az elhunyt „már jó helyen van”. Temetések helyett Fiú-aspiránssá kéne válniuk [15]. Van elég országbeli halott a biológiai holtak elföldelésére. Nekik azokkal kellene foglalkozniuk, akiknek esélyük van az Életre való feltámasztásra.

[1] Jn 10,16; 10,27; 17,20–1; Lk 12,32; Tm 22.

[2] Mk 14,24 sokakért = nem mindenkiért

[3] Tm 109., Jn 6,27–58 Az utolsó vacsorán ugyanazt szimbolikus módon fejezte ki.
A téma bővebben: *Merre menjünk?* 17 – 19. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)

[4] Mt 25,32–3 A jószágok fajtáját azonnal meg lehet állapítani.

[5] Mt 9,6–8 Ez a szuverén uralkodás (Tm 82.) csak a Fiúk osztályrésze. A 8. vers Jézus ember-voltát bizonyítja, ugyanakkor a homo sapiens megistenülésre való képességét is! (vö. Jn 5,44; 10,34–8)

[6] Mt 25,31–46 A büntetés az, hogy maradnak, ahol vannak: a külső sötétségben (Jn 3,19–21).

[7] Jn 7,7 (Tm 4., 55., 81.)

[8] Tm 1. Zavar, csodálkozás, királyság...

[9] Tm 27.

[10] Tm 58., Mt 25,1–13; Jn 11,9–10; 12,35–6

[11] Mt 7,13–4; Lk 13,23–4

[12] Jn 7,6–7

[13] Mt 10,28; Lk 12,4–5; Jn 8,34–6; Tm 63., Isz 136/221 (Mt 6,19–21; Lk 12,16–21; 12,33–4)

[14] Jn 3,19; 5,44; 7,19; 8,7; 9,39–41; 15,22

[15] Mt 8,22; Lk 9,60

dásra [1]. Jézus követői az Élőre tekintenek [2], belőle élnek [3]. Ők nem *látnak* halált s nem is *ízlelik* meg azt [4]. A papok oldás és kötés [5] helyett esketnek, miséznek, gyerekhittant tartanak s adminisztrálnak. Némelyikük szent kísérletekre adja a fejét, mert azt hiszi, azzal szívességet tesz Istennek. Az egyházépítéssel valójában Evilág Urát szolgálja [6], még az a „szerencse”, hogy ennek nincsen tudatában. A bibliaórák hasznosak, a kisközösségi összejöveteleken is az Írásokat kell elemezgetni. Jézus fokozatosan avatta be a tanítványait az ismeretekbe [7], hiszen a megvilágosodás egy viszonylag hosszú folyamat. Szellemi hagyatéka, az ún. Tamás–evangélium [8], szó szerint megfajtást kíván!

Nem ismerjük anyánkat

Szűz Mária kultusza valláspszichológiai szempontból megmagyarázható. Az ember férfi és nő, s mind a két nem igényel valamiféle lányos–asszonyos imádnivalót. A nőtlen papok ezzel szublimálják erotikus vágyaikat, a férfi hívek pedig neki adják meg azt a tiszteletet, amit nejükől megtagadnak. Feleségeik sértett méltósággal sorakoznak fel mögé, közbenjárásért esedezve. Az anyaság szentségének emancipáló hatása van, állapotuk révén egyenjogúnak érezhetik magukat. Még a vénlányok is jól járnak, ha Mária szüzességére teszik a hangsúlyt. Ez a bonctani vagy biológiai értelemben vett állapot ugyan a szülés után már anakronizmus, ám ettől még piedesztálra lehet emelni... Pontosabban *lehetne*, ha Jézus testvérei nem a házaselet természetességét húznák alá. Anyjuk nem véletlenül vitte őket magával. Néma demonstrációjával azt akarta mondani a Fiának: hogy teheted magad Istenné, hiszen én szültelek, ahogy ezeket is [9]. Ha az angyali üdvözlés valóban megtörtént, akkor miért akarta őt hazatoloncolni a Nyilvános Működés közepén? A kettő közül csupán az egyik verzió lehet igaz. A szeplőtelen fogantatásra nincsenek tanúk, az Emberfi megróvó magatartását [10] viszont három evangélium dokumentálja. Köztük a Szellemi Hagyaték, amelynek egy ilyen logionja is van: „Aki ismerni fogja az aty(j)át és az any(j)át, szajhafinak fogják nevezni” [11]. Egy újjászületett egyén [12] már nem vérszerint tartja számon rokonait [13], s ha rászolgálnak [14], akkor meg is tagadja őket [15]. Mária tehát csak megszülte, az Életet igazi anyja adta neki [16].

Nem akarunk kifényesedni

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek budapesti rendházában egyszer kértem egy pohár vizet. Veronika nővér hozta, és sietségét azzal indokolta, hogy neki is kell valami jogcím a mennyországba jutásra. Sajna, az analógia [17] mindkettőnk esetében sántított, mert én még nem születtem újjá, ő pedig nem a tanítványi státusom miatt adta a frissítőt...

- [1] Jn 5,16–30
- [2] Tm 58., Jn 11,25–6; 12,35–6; 14,6–11
- [3] Tm 112., Prológus, Jn 4,13–4; 6,27; 6,32–3; 6,35; 6,48; 6,53–8
- [4] Tm Prológ, 10., 17., Jn 8,51; Zsk 116. Az exitus erőszakos lesz (Mt 16,24), de halálfélelem nélküli.
- [5] Mt 16,19
- [6] Tm 38., 39., 66., Mt 15,13; Jn 15,1–8
- [7] Tm 93., Jn 16,12–5
- [8] mek.oszk.hu/14600/14682
- [9] Tm 100., Mt 12,47; Mk 3,31–5; Jn 7,7
- [10] Vérszerinti hozzátartozói „kint keresték” (Mk 3,31–2), megálltak kívül, nem mentek be!
- [11] Tm 106.
- [12] Jn 3,3–7; Isz 172a/190; 172b/207
- [13] Tm 100., Mt 12,47; Mk 3,31–5; Lk 14,26
- [14] Tm 80., Lk 11,27–8 Jézus testvérei nem tartoztak eme boldogok–áldottak közé! (Jn 7,7).
- [15] Tm 54., 102., Mt 10,37; Mk 8,34; Lk 9,59–62; 14,25–7; Isz 34/14
- [16] Tm 102.
- [17] Mt 10,42

A magdalai Mária viszont teljes jogú tanítvány volt [1], a szexista férfi apostolok nem kis bosszúságára. Evangéliumot is írt, amelynek esszenciája az utókorra maradt [2]. Lehet, hogy a kánai menyegzőn is részt vett, csak hát a nők nevét máskor sem tartották fontosnak felsorolni. Szűz Mária kivétel, őt utólag csapták hozzá a szóban forgó történethez. Kultusza minden vonatkozásban azt a Máriát illetné, aki minden bizonnyal azonos azzal a rossz hírű személlyel [3], aki megkente Jézust [4]. Ezt a Mester is megerősítette, mikor kijelentette, hogy nem azok a boldogok, akik gondot viseltek reá [5], hanem azok, akik *felfogják* az Atya Fia által közvetített [6] kinyilatkoztatásait, és *azonosulnak* velük, tehát személyesen és személyükben [7] *demonstrálják* [8] az isteni igazságosságot ! [9]. Ehhez nem kritérium a makulátlan előélet [10]. Az igazi megtisztulás ugyanis egy folyamat [11] eredménye, ami abszolút homogenitásban tetőzik [12].

Az Örökkévalót hibáztatjuk

Igazából csak egy vallásfilozófiai kérdés van, a teodicea. Meg kéne értenünk, hogy Isten nem *engedi* a rosszat, hanem elszenvedi... Tulajdonképpen a Megfeszítettben is ő kínlódott [13]. Az Elsőszülött a hozzáállását adta ehhez: ha kell (mert ebben a világban elkerülhetetlen), akkor én Veled gyötrődök. Eme lelkiület miatt dicsőítette meg őt az Atya [14], aki bárkit [15] Fiává fogad, aki szabad akaratából [16] teszi magáévá az irgalom logikáját [17]. Ez az ember „maga a megtestesült Isten”, mert spontán módon, személyválogatás nélkül, az ellenségszeretelig menően [18] végzi nyilvános működését. Ezzel a magatartással érdemli ki *saját maga számára* a bűnbocsánatot [19].

[1] Tm 20., 115., Zsk 43.

[2] Zsk 109.

[3] Mt 21,32; Lk 7,36–50

[4] Mt 26,6–13; Mk 14,3–9; Jn 12,1–8

[5] Tm 80., Lk 11,27–8 Ez Szűz Mária totális trónfosztása !

[6] Tm 14., 16., 32., 61., 78., **84.**, 85., 89.

[7] Tm 27., Jn 14,6–11

[8] Jn 5,17; 5,19; 5,36b; 9,1–7; 10,25b; 10,32; 10,37–8; 14,10–1; 15,24

[9] Mt 5,16; 5,48; 6,33; 13,43

Isten igazságossága a spontán és tettekben is megvalósuló irgalom (Tm 62., Mt 9,13; Lk 10,25–37).

[10] A Jn 8,46-ban nem általános értelemben vett büntelenségről van szó, hanem aktuális igazmondásról. Az abszolút büntelenség a belső újjászületés (Tm 90.) után köszönt be (1Ján 3,9; 5,18)

[11] Rendszeres (Tm 26.), állhatatos (Tm 93.) és Cél-irányos (Tm 1.) elmélkedés a végső kérdésekről.

[12] Tm 1., 7., 56., 61., 78., 89., 90., 93., 108., Mt 13,1–52

[13] Jn 3,14–7

[14] Jn 17,1–26

[15] Mt 8,11; Lk 13,28–9; Jn 10,16; 17,20

[16] Jn 10,17–8

[17] Mt 5,48; Jn 4,23–4

[18] Mt 5,43–7 Jézus nem azt állítja, hogy ő az Isten, hanem azt, hogy az Isten ilyen !

[19] Bővebben: *Merre menjünk?* 17 – 20. old. (mek.oszk.hu/16100/16137)

Odailló szavak

M Á T É

- 5,9 Boldogok, akik békét teremtenek *magukban*.
vö. Tm 1., 21., 47., 59., 60. Mt 18,19–20; Efézus 2,14–7a
Bővebben: *Pintér István: Szentlecke Pálról*, 37 – 38. old.
- 5,39 Ne szálljatok szembe a gonosszal *gonosz módon*.
vö. Isz 50/65
- 6,26 Ti sokkal értékesebbek vagytok, *ha Fiúvá váltok*.
- 6,30 ...mennnyivel inkább *fog* titeket...
- 7,7 Kérjete, s adnak majd nektek *szent Szellemet*.
vö. Tm 89., Lk 11,13; 16,11 igazi mammont
- 10,16 ...és *egyszerűek*, mint a galambok.
vö. Tm 38., 61., 76., Mt 5,8
Bővebben: *Pintér István: Mint a nap!* 28 – 29. old.
- 10,31 ...értékesebbek vagytok, *Fiúként*.
- 11,5 ...látⁿi-ér^teni akaró vakok látnak, *lelki* szegények örömhírt hallanak...
vö. Tm 48., 53., 58., 69., 70., Mt 5,3; 5,4; 5,6; Lk 4,18
- 11,6 ...aki nem botránkozik meg énbennem, *mint te, János*.
vö. Tm 45., Mt 11,11; Lk 7,28; Jn 3,3
- 11,27 Atyám minden *tudást* átadott nekem...
vö. Jn 3,35
- 11,29 ...szívből szelíd, *egy-ügyű, homogén lelki*ületű vagyok...
vö. Tm 29., 38., 60., 61., 76., Mt 5,8
- 13,11 ...a *lelki*ületük miatt. vö. Tm 53., 69., 70., 95., Mt 5,6;
Lk 4,18–9; Jn 6,35–40; 6,44
- 13,17 ...a *lelki*ületük miatt. Nem voltak keresők.
- 16,12 ...a farizeusok és szadduceusok *lelki*ületétől.
- 16,20 ...mert erre mindenkinek *magának kell rájönnie!*

- 17,21 ...csak imádságra és *a világgal való* bőjtölésre.
vö. Tm 26., Isz 32/124; 62/145; 103/194,1; 151/48
- 18,19 ...bármilyen dolog felől is megegyeznek, és azt kérik...
Magát *a megegyezést*, vagyis a fúzió létrejöttét, azt az állapotot, amikor a test és a lélek teljes összhangban van.
(vö. Tm 29., 47., Efézus 2,14–8)
Bővebben: *Pintér István: Szentlecke Pálról*, 37 – 38. old.
- 19,9 ...a parázñaság esetét *sem* kivéve...
Bővebben: *Pintér István: Kenyértörés*, 12 – 14. old.
- 21,32 Mert eljött *az osztó* (Tm 73.) igazságosság útján János...
(A királyság igazságossága az irgalom, vö. Mt 6,33; 9,13)
- 22,29 ...sem az Isten *Uralmát–Világát*, *vagyis a Mennyországot*.
vö. Tm 14., 16., Mt 5,8; Jn 3,11–3; 5,37b; 6,46
- 23,3 *Ha* már mások feje után mentek, *legalább* ne viselkedjete
úgy, mint ők! (vö. Tm 1., 2., 3., 4.)
- 23,23 Az ítéletet, vagyis *a helyes következtetések* levonását.
vö. Tm 42., 43., 44., 92., Mt 7,16; 12,33; Lk 6,43–5

M Á R K

- 3,12 ...mert erre mindenkinek *magának* kell rájönnie!
- 4,20 ...százszoros termést hoznak *magukban*.
- 5,40 Erre kinevették *a hivatásos siratók és a zenészek*.
(Tudták, hogy őket csak akkor hívják, ha biztos az exitus.)
- 9,29 ...ez a fajta csak *Fiú* imádsággal üzhető ki.
Azaz: a közvetlen istenkapcsolat erejével.
- 9,50 Tartsatok *magatokban* sőt és békességben éljete egymással.
A hústest és a lélek közös „házban” lakik, vö. Tm 47.
- 16,16 Aki hisz *bennem* és *a Lélekben* merítkezik meg...
A körülmetélkedés (és a vízkereszttség) semmire se jó, csak az értelmi megtisztulás maradandó.
vö. Tm 52., 90., Mt 23,25; Lk 11,39; Jn 3,3–8; 6,63
- 16,17 ...akik hisznek *bennem*, azok az *én státusomban*... *egész más-
képp* fognak beszélni a *Dolgokról*, nem fog hatni rájuk a mér-
gező teológia, amit a mértékadók akarnak beléjük marni.
vö. Mt 10,1; Mk 6,7; Lk 10,17–20

LUKÁCS

- 1,1–4 Az evangélium *minden Istent szerető embernek* szól, a Teofilosz név ugyanis ezt jelenti.
- 4,41 ...tudták, hogy ő a Krisztus, *de erre az embereknek maguktól kell rájönniük.*
- 9,9 ...és látni igyekezett őt, *hogyan megölhesse.*
- 9,21 ...ezt senkinek meg ne mondják, *hogyan ki-ki magától jöhessen rá erre !*
- 9,27 ...míg Isten királyságát meg nem látják *énbennem.*
- 10,6 ...s ha lakik ott békesség fia, *akinek a saját tudásán alapul a lelki nyugalma...*
vö. Mt 13,52; Tm 59., Jn 14,27
- 11,3 A naponként szükséges *mennyei* kenyeret...
vö. Jn 6,27–59 A keresők Pneuma-magokkal táplálkoznak !
- 11,33–6 ...hogyan akik bemennek a királyságba, lássák a világosságot.
vö. Tm 32., Mt 5,14–6; 6,22–3; Jn 3,19–21; 8,12; 11,9–10
Jézus „hangját” (Jn 10,1–5) – terminológiáját, képvilágát – az tudja értelmezni (Tm 78.), aki életútszerűen akarja őt követni (Jn 7,17). Ezek számára a napnál is világosabb lesz, hogy a Mester miről beszél... „Rejtélyes” logionjai pontosan ezt a célt szolgálják (Mk 4,21–5).
- 11,42 ...mellőzitek az ítéletet, a helyes következtetések levonását...
vö. Tm 42., 43., 44., 92., Mt 7,16; 12,33; Lk 6,43–5
- 12,7 ...értékesebbek vagytok, *Fiúi státusban.*
- 12,15 ...nem a feleslegesen sok biztosítja az életet, *hanem az egyetlen Pneuma.*
vö. Tm 1., 2., 27., 28., 55., 58., 67., 71., 86., 110., 113., Mt 16,26; Mk 8,36; Lk 9,25
- 13,21 ...végül az egész megkelt, *szinte magától.*
vö. Tm 19., 97., Mt 13,33; Mk 4,30
- 14,24 ...mert nincs hozzá kedvük.
- 15,7 ...mert nem igénylik azt.
- 15,10 Így fognak örülni az Isten angyalai egyetlen bűnös *logikai alapú* más felismerésre térésének.
Őrangyal-barátaink (vö. Mt 18,10–1) az igazi mammon közvetítői (Lk 16,9–13), a megértés segítői (Lk 12,8–9), a kinyilatkoztatás egyéni és személyre szabott égi tolmácsai [Tm 89.], a már meglévő tudásunkra építenek (Tm 40., Mt 13,12; Mk 4,25).

- 16,31 ...az se győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül, mert a lelkületi affinitás a döntő, vagyis a Dolgokhoz való hozzáállás. Ez ama „nagy szakadék” (26. vers), az érdeklenség, ami mindkét irányból meggátolja a közeledést.
vö. Jn 5,40–7
- 17,20–21 Az Istennek királysága nem szemmel láthatóan jön el, nem mondhatják majd azt: Lám itt, vagy amott van. Lássátok, az Isten királysága bennetek van, *kiaknázható lehetőségként*.
Csia Lajos zseniális fordítása ekvivalens a Szellemi Hagyaték 114. logionjával:
„Nem akkor jön el, amikor *várják*. Nem, amikor azt mondják: Íme erre, vagy íme ott ! De az Atya királysága *a földön terjed ki*, és az emberek nem látják azt.”
A Tm 2. ugyanezt mondja. A „bennetek és kívületek” megfelel „a földön terjed ki” fogalmazásnak, a „ha nem ismeritek meg magatokat” pedig a terméketlen várakozásra utal.
A „közöttetek van” fordítás rossz, az csak annyit jelent, hogy Jézus embergyűrű közepén áll (vö. Mt 12,28), illetve „testben jelentette ki magát” (Tm 27.)
vö. Tm 1., 2., 3., 19., 50., 71.
- 18,1 E bevezető verset csupán a példabeszéd mondanivalóját értelmezve lehet jól lefordítani. A mondat helyesen így hangzik:
A példázat *a közvetlen istenkapcsolat mielőbbi kialakításáról* szól, és az ehhez szükséges állhatatosságot hangsúlyozza.
- 18,2–8 A szöveg ezen felül azt is tartalmazza, hogy a lelkületi azonosság (Tm 107.) létrejötté nem az Atyán múlik, hanem rajtunk... A 8. vers pedig nem apokaliptikus módon értendő ! Az Emberfi mibennünk fog eljönni, azon a Pneumát termő, igazi mammonnal (Lk 16,11–2) feljavított és körülkapált (Lk 13,6–9) jó földön (Mt 13,8) ami a fúzió színtere. Az egyesülést nem a szokásos ima és böjt (Tm 5., 13., 105.) teremti meg, hanem az állhatatos és ezért fejlődőképes hozzáállás ! (vö. Tm 1., 19., 26., 57, 91., 93., 95., Lk 11,9–13) Az okos ember észreveszi, hogy – Jézus jóvoltából – már lehet aratni (Tm 20., Jn 4,35–8). Ezt a munkát nem a „jónép” között kell elvégezni. Teljes megvilágosodás (Mt 13,24–43) nélkül ugyanis hozzá sem kezdetünk a nyilvános működéshez.
A *hamis bíró* c. szentírási rész mondanivalója a Lk 11,9–13 alatt tömören is össze van foglalva.
- 19,9 Ma jött el a menekülés napja ennek a *háznak*, amennyiben ő is Ábrahám fia.
Zakeusnak nem a származása kérdéses, mivelhogy zsidósága magától értetődik... Tehát nem pozitív diszkriminációról van szó. A fővámosnak azt kell bizonyítania, amit az Emberfivel vitatkozó farizeusoknak ! (Jn 8,30–40). Ábrahám cselekedetét kell tennie, vagyis szövetséget kell kötnie Istennel. Ekkor fog megmenekülni a „háza” (Mt 7,24–7), azaz belső, lelki struktúrája.

- 22,22 Mert az Emberfi elmegy ugyan, amint az el van rendelve,
a Nagytanács által.
- 22,35–8 Ő pedig azt felelte rá: Elég! (*az értetlenségből*)
erszény = olyasvalami, amiben Pénz van (vö. Tm 96., 110.)
tarisznya = olyasvalami, amiben (mennyei) Kenyér van
saru = olyasvalami, amivel járni lehet az Úton
kard = olyasvalami, amivel az ember megvédeheti az Életét
adja el köpenyét = ha inged-gatyád is rámelegy
- Akire már nem terjed ki a Jézus által közvetített atyai gond-
viselés, annak elő kell vennie a saját sütnivalóját!
vö. Mt 13,52; Lk 12,33

J Á N O S

- 2,1–3 A harmadik napon *egy nagyon szegényes* menyegzőt tartot-
tak Kánában.
Még egy kisparaszti lakodalomban se fordulhat elő, hogy el-
fogy a bor. Jézus részvétele társadalmi szolidaritásra utal.
- 2,12 ...ott tartózkodtak néhány napig *Jézus házában*.
A negyvenes (Jn 8,57) építőmesternek saját otthona volt.
- 2,23–5 ...tudta, hogy az emberben *egy sátáni program munkál*.
vö. Jn 8,31–47
- 3,22 ...ott időzött velük és „*tűzzel*” keresztelt.
vö. Tm 15., Mt 3,11–2; Mk 1,8
Jézus a Lélekbe való bemelegítést hirdette (Jn 3,5–8), mert
csak azt tartotta hasznosnak (Tm 52.). A „szellemben és igaz-
ságban” való imádás (Jn 4,23–4) az értelem (a hamis mam-
mon) mennyei ismeretekkel való feldúsítását jelenti (Mt 13,52;
Lk 16,9–12). Egy meggazdagodott Fiú (Tm 2., 82., 96., 110.)
már nem foglalkozik jelképes dolgokkal (Lk 3,3).
- 3,35 ...és minden *tudást* az ő kezébe adott.
vö. Mt 11,27; Lk 10,22
- 4,1–2 ...bár maga Jézus nem keresztelt *vízzel*, csak *Jánostól átállt*
tanítványai
- 4,10 Ha ismernéd az Isten ajándékát, *a Pneumát...*
Testünk templomáról van szó (Jn 2,21), ami a homo sapiens
viszonylatában tényleg Isten háza lehet (Mt 23,38). Ez a zárt-
kerti (paradicsomi) vidék agytekervényeink között terül el, ezt
a „földet” lehet örökölni (Mt 5,5) megművelés után (Tm 110.,
Mt 13,44).
vö. Tm 2., 3., 28., 71., Lk 17,20–1

- 7,3-5 ...állj ki a nyilvánosság elé, *aztán, majd ha a világ elismer, akkor majd mi is.*
- 7,6 ...a ti időtök mindenkor készen áll, *mert a világ fiai vagytok.*
- 11,48 ...mindenki benne hisz majd, *mi meg mehetünk a sóhivatalba* (vö. Jn 12,19).
- 11,51-52 Ez a két vers csak szerkesztői találgatás.
- 12,6 Utólagos, rossz indulatú kommentár.
- 12,19 A farizeusok meg egymás közt így beszéltek: Látjátok? Semmi hasznok már... *Őutána megy a világ. Elveszett a közvetítői hatalmunk, a vele járó előnyökkel együtt.*
- 14,25 „Ezeket beszéltem nektek, amíg veletek voltam.” A vers nem új bekezdés. Értelme: az egész nyilvános működés alatt erről volt szó. Mármost arról, amit most, a 14. fejezetben ismét elmondok. A 26. vers kívánczik új bekezdésbe.
- 14,30 Bennem azonban semmije sincsen, *mert minden kísértését legyőztem.*
vö. Tm 55., 81.
- 15,1 *Én vagyok (azaz a Fiú mivolt, vagyis: a „megtestesült” közvetlen istenkapcsolat) az igazi, gyümölcstermésre képes szőlőtőke, nem a vallási szervezetek !*
vö. Tm 27., 39., Mt 15,13; Isz 109/53
- 15,22 ...nincs mentségük „a” vétkükre, *vagyis a nem-gondolkodásra, ami a szent Szellem káromlása !*
vö. Tm 43., Mt 12,31; Mk 3,28; Lk 12,10
- 16,33 ...én legyőztem a világot, *magamban.*
Tm 41., 59., 111., Isz 57/129; 62/145; 133/34,4-16
- 18,21 ...ők tudják, miket mondtam. *Te miért nem jöttél oda ?*
- 18,37 Én azért születtem (másodszor) és azért jöttem (léptem a világ színe elé), hogy bizonyosságot tegyek az Igazságról.
vö. Tm 54., 80., 100., 102., 106., Jn 3,3;
Isz 172a/190 – 172b/207

Rövidítések és elérhetőségek

Tm	Tamás–evangélium (Jézus példabeszédeinek kulcsával.)	mek.oszk.hu/14600/14682
Mt	Máté–evangélium	mek.oszk.hu/08900/08907
Mk	Márk–evangélium	mek.oszk.hu/08900/08907
Lk	Lukács–evangélium	mek.oszk.hu/08900/08907
Jn	János–evangélium (Lábjegyzetekkel és Jézus–szóttárral.)	mek.oszk.hu/08900/08907
	A négy evangélium logionjai (Megfejtési segédlettel.)	mek.oszk.hu/08000/08061 186 – 328. old.
Isz	Iszlám hagyomány logionjai (Tamási és kánoni párhuzamokkal.)	mek.oszk.hu/08000/08019 123 – 134. old.
ApL	Apostoli levelek logionjai (Tamási és iszlám párhuzamokkal.)	mek.oszk.hu/08000/08019 36 – 43. old.
Zsk	Zsidókeresztény hagyomány	Pikó Gábor Mózes: <i>Minden Jézusról</i> Paulus Hungarus/Kairosz Kiadó Budapest, 2002.
KaB	Kalauz a Bibliához (Ószövetség)	mek.oszk.hu/12600/12635 Tótfalusi István könyve

---

A mű szabadon letölthető és korlátlanul megosztható.
A papír alapú vagy on–line periodikákban való közlés engedélyköteles.
e–mail cím: tokodorszag@gmail.com